

Libenice
Pamětní kniha.

Ze života Jana Amose Komenského.

Letos ke konci srpna bude tomu právě 280 let, kdy náš slavný a veliký učitel národů, Jan Amos Komenský, po smrti Rakozyho r. 1654. opustil Uhry a vrátil se do Lešna, kde stihla jej veliká pohroma. Téhož roku zmocnili se města Lešna Švédové, kteří právě s Polskem válku vedli. Po dvou letech r. 1656 dobyli však Poláci města zpět, které při tom celé vzplanulo požarem. Jan Amos Komenský přišel o veškerý majetek a především o vzácné své rukopisy, zejména o rukopis česko-latinského a latinsko-českého slovníku, na němž pracoval již 20 roků.

Vzpomeňme si proto na našeho velikého, světového ředátora, vychovatele a učitele národů. Pokloňme se jeho namátce tím, že si připomeneme jeho desátero a sedm rad pro život, které svému národu odkázal.

Desátero.

1. Buď opatrný! Nevypravuj všeho, co víš, nevěř všemu čeho si slyšíš, nežádej všeho, co vidíš, nečín všeho, než toliko co jsi povinen.
2. Buď střídmostí! Z nestřídmosti pocházejí neduhy, z neduhů smrt; mírní mají dlouho zdraví a žijí dlouho.
3. Buď skromný, ne nestydatý; mlčelivý, ne mluvň. Když kdo mluví, mlč, když Tobě co praví, poslouchej!
4. Buď vlídný ke všem, k nikomu však úlisný. Vystříhej se pochlebovati; budeš-li vlídný, budeš lidem milý.
5. Buď spravedlivý! Nežádej ničeho cizího, cos vypůjčil, navrať, co jsi slíbil, vykonej!
6. Buď udatný, ku práci čilý — zanechej prázdné lenochům.
7. Buď trpělivý! Štěstěna bývá nestálá, přináší žal, ten snes. Choulostivý vzdychá, pláče, křiví.

8. Buď dobrotivý! Krásno jest tlumiti zlost, odpoušteti vinníkům a promíjeti odprošujícím; kdo Tebe oč žádá, tomu dej, máš-li, bídnému pomahej!
9. Buď pravdomluvný! Mluv vždy jen pravdu, nechť tě hlátí!
10. Nezáviď nikomu, přej všem, vděk učiň, komukoli můžeš, a zalíbiš se všem dobrým lidem.

Sedm rad pro život.

1. Pohlížej do světa radostným okem. S veselou myslí snáze přemůš všecko protivenství, jež život s sebou přináší.
2. Nepohlížej na práci jako na kletbu, nýbrž jako na požehnání člověka. Pracuj s láskou a práce nejen že Ti ujde od ruky, ale bude Tě blažiti.
3. Každý večer před spaním věnuj čtvrt hodiny zpytování svědomí, totiž úvaze o tom, co jsi celý den dělal, co zamýšlel, a čtvrt hodiny předsevzeti, co budeš dělati zítra.
4. Nespolehej na nikoho než na sebe na svou práci, na svou sílu, na svůj rozum. Ovšem radou zkušených n pohrdej, ale pomoci, není-li naprosto nezbytnou, nežádej!
5. Neutrácej nikdy vše, co jsi vydělal aby Ti zbylo na den, kdy nebudeš mítí výděлку žádného. Šetři a ukládej, varuje se dluhů, jež jsou velikým zlem.
6. Buď vtrvalým v práci jednou započaté a nedej se žádným protivenstvím odstrašiti. Silným lidem, již jsou věrni sobě samým, patří celý svět. Hleď dobývati peněz, ale nemysli, že peníze jsou vším. Hlavní věcí jest, abys byl sám s sebou spokojen a pak nemusíš se ohlížeti po úsudku jiných.

*Samětní kniha
obce
Libenické*

Nejstarší dějiny a památky zdejší
obce nalezneme v Slovníku Naučném
pod názvem „Libenice“ a „z Věchovic“.

1879

...v l. 2
J. K. H. S.
účitelka
v evang. škole
v Libericích

co rodák zdejší obce knihu tuto pro sbírání památnosti odevřel.

1879.

Začátek psaní památnosti obce Libemické učiněn roku 1879. Začátek psaní památnosti.
 Rok tento jest nad předělá poslední úroda r. 1879.
 ní léta vláště požehnaným. Obilí
 se urodilo tolik, že stodoly se jím
 přeplnily. Průměrná a na jednoho
 hektolitr přenice 8 5 žl. žita a průměrně
 ne 6 žl. Také úroda řepy, podzimní
 to žně v zdejší krajině, byla
 velmi uspokojující ba téměř ne-
 obyčejná jakož i cena její slušná,
 jedna míra pozemku dala
 průměrem 70 met. centů po 10 žl.

Pěstování zelí obmezeno jest Pěstování zelí.
 pouze na vlhké půdě, v zdejším
 katastru, tedy toliko na "olšiny".
 Před desíti lety, když vlhkěji
 bylo, pěstováno s výborným
 prospěchem na "ohradě", "šterni-
 nici", "dolnici" u "škvar" a vůbec
 v celém rybníce. Olšiny býva-
 ly tehdaž lukami, jež pro svou nyní a předtím
 bařinatost skorem přístupny ti lety.
 nebyly a tudíž jen nepate-
 nou cenu měly. Dnes ovšem,
 kdy získan jest tento pozemek
 ku pěstování nejvýnosnější
 plodiny, zelí a řepy, hleděn
 a vážen jest nad míru. Dí-
 leček o dvou mírách ve veřejné
 dražbě s.r. vystoupil na 60 žl.

1879.

Volba obec. zá. Letošním rokem vypuřila
 stupitelstva. Chůta stříletého divání obecního
 pro nové střížástunitelstva. Volba nového
 leté, období představenstva předstoupala
 se dne 23. prosince 1879. Zvoleni
 jsou: Zasl. Majřiš polník č. 44,
 Jan Králík z Grunty polník č. 2,
 Pavel Lanič polník č. 14,
 Karel Vyborný " č. 19,
 Josef Luinda " č. 9,
 Jan Vyborný " č. 1,
 Josef Faleček " č. 39,
 Josef Novák " č. 5,
 Frant. Majřiš evang. učitel,
 Josef Kalý polník č. 23,
 Frant. Vokál " č. 12,
 Karel Vokál " č. 45.

za náhradníky jsou zvoleni:
 Josef Drahozal polník č. 36,
 Václ. Budil " č. 17,
 Václ. Chobot " č. 16,
 Václ. Vinduška " č. 46,
 Václ. Starý " č. 15,
 Jan Faleček " č. 6.

Členové obec. zá. Dne 31. prosince konána
 stupitelstva, volba starosty. Jedn. ohlasní
 lí se sebe stříž zvolen, doravádni starosta
 rostu. Václ. Majřiš, ten však po
 řistitelm v tomto jádře pivo.
 bení se za divěra novou vol
 bou prokázanov děkuje a

1870.

usuzuje. Volba starosty se tedy
poznovu předebírá a volen jedno-
hlasně Josef Kovák, kterýž ale
vymlouvá se neustálým svým
nadravím a tudíž nadržá se volba
přijmouti. Obec zastupitelstvo při-
jme tuto námítku, volí po síti
za starostu Jana Tyborného,
za I. radního Václ. Hájčáka,
za II. radního Josefa Katého.
Voleni volbu přijímají.

Těmto jakož i celému zastu-
pitelstvu přeju hodně dobré
vůle a dobrých činů ve prospěch
obce a škol. Ano škola a opět
škola mizí v občanských záležitostech
místo nejvýznamnější. Kdo
přeje škole, nechudne, přeje
sám sobě a podává tím pět-
ný důkaz své občanské uvědo-
mělosti.

1880

1880

Líma uplynula. Sníhu nebylo
mnoha, protože ale mrázy neoby-
čejně tuhé. Z tohoto počínání líma-
ného soudili mnozí na smrtý rok.

Líma.

Studný máj v stodole ráj se řádo, leto.
v plném slova smyslu naplnil studný máj,
Máj byl poměrně velmi studný, v stodole ráj.

ale úroda jest výborná ač
 často kroupami ohrožována.
 Škoda kroup. Šení pamětníka roku toliko,
 tím a velmi výjimečnými nehodami
 obyvatelstvo naší země deště,
 ho jako právě rok letošní.
 Kdykoli se ukázal na obloze
 mráček, již z něho padaly krou-
 py aneb zaplavil povodní
 krajinu. Téměř den po den
 jmenovitě v měsíci červenci by-
 lo slyšeti v novinách nářek náš
 neštěstím způsobeným krou-

škoda kroup. Šení. Každá obec jen málo
 tím v našem gmině uspěla. Ti, co byli proti krou-
 okolí, pobíhají pojistění dostali slušnou
 náhradu na náhradu. Společnost assekurac-
 tuto škodu. ní v Pražanek uznala na
 přeměně 3 a na přeměně 1/2 škody.
 společnost "Slavia" na přeměně
 3, na přeměně 1/2 a na žitě
 3.

Následkem kroupitím poško-
 zeného obilí vznesena jest od zdej-
 šího představenstva na p. k. okres-
 hejtmarství žádost za slevu
 daně. Komise ku prozkoumání
 té škody sem vyslaná shleda-
 la škodu v té míře, v jaké
 ta sama od obce udána byla.

1880

Tohoto roku založen jest na návisi založení ryb., vedle dolejší stěny naproti zámku na návisi dle Václ. Starého č. 15 rybník pro u. držení vody ku potřebě dolejšího osadníků a opatřen jest zábradlím. Hlína k účelu tomu vybrána prodala se ve veřejné dražbě a nakradla srovnávací výlohy zřizováním toho rybníka povstali.

1881.

1881.

Dne 1. května vypukl požár na chleběch p. Jana Šalického č. d. 18 a strážil toto stavení, dále se nerozšířil.

Požár 1. května

O průběhu mračen podáváme níže opis zprávy, která ve veřejných listech Kolínských otáček podána byla, kniž. do slovně a v pravdě:

Průběh

mračen 27. 5.

Oživelni nekdě, která stihla 27. května mnohé naše kraje, pře se nám z Libenice: Hraňá průběh mračen, spojená s hrozným krupobitím, jakéhož není u nás pamětníka, stihla se v pátek po 8. hod. večer nad Rožany, Gruntou, Dolany, Čertovkou, nejvíce však nad Libenicemi a okolím. Asi o půl 9. hodině večer počalo se blýskati, což prováreno bylo hřměním. Během toho spustil se strašný déšť a hned na

1881.

to ještě strašnější kroupobiti, kterých velkých škod na stromoví, polích a přibytích způsobilo. Kroupy s výše 4 lokte nahromaděné ležely ještě druhý den o 11. hodině polední u silnice. Některé měly velikost až holubího vejce. Takých spoušť tato průtrž mračen způsobila, nelze okamžitě popsat. Když asi o 9. hodině večer, voda s hořejších vrchů Horan a Grunte přikvapila, nemohla stačit, ve střeše proniknout, i razila si cestu přes pole a zahrady, pokácela všechny zahradní kře a počínajíc od evang. školy valila se vši silou do hospodářských přibytků p.p. Š. Ejborného, č. 19, Salčka, č. 16, Budila, č. 17, Chobota a Starého, č. 15, zatopila chlévy, stáje i obytní stavení. U p. Ejborného museli koně, a krávy se stáje vyvésti. Nejhuře však řádila voda v přibytku p. Chobota, kdež rojce s stěvicí chlévy jako i obytní stavení zatopila. Dobytek v největším nebezpečí ven vyváděný byl v čas ještě zachráněn, avšak 3 kusy vepřového dobytka utopily se přec. Pátstvo a nábytek plavaly v přibytku jako v rybníce. Také v dolejší hostinci p. Malého vedrala se voda do stáje, kdež erární křebci stojí, tak že i tito museli být po včas na bezpečnější místo paveni. Nejinak, to vy padalo na druhé straně. Tam hrozilo hospodářům panu Černíkovi a p. Novotnému velké nebezpečí. Ironií, odrcela voda záhy dříví na dvoře uloženého, a mimo to ještě jiné hospodářské potřeby. Na blízké Skalce vytloukly kroupy padesát tabulí oken. Co škod způsobeno na polích, to nelze ani říci. I od silnice od Kolína k Čáslavi směrem k Labi na př. stály pozemky panství

Kolínského ve výměře asi 100 měr úplně pod vodou. Úroda letošní, naděje to utmáčeného rolníka, byla ra píl hoding úplně zničena. Spíše bylo mnohá povzedchnu ti: „Ach, již máme pořídk!“ Také se musím pmi niti, že voda ta šla částečně i pív pílernou dráhu, tak že od Slahy o čtveř na jedenáct přijíždějící olak zastavit musel a teprv až o polednách dále jel. Všechno jarní, osemí jako: cukrovka, brambory, okurky a ředí je zničeno. Lěť, i mnoho polní, roče rající, a koroptvi při této bouři ráhy nulo a, což teprv ubozí skřivánci! Ji už nás, nepřivíjí, ráhu nulo skoro všude při této potrovně. —

Obilí, které vřalo tou bouří se dne 27. května pakovou potrovnou, se se ne, osemí ale eukhanně podo, balo, zastavilo se tou měrou jme novitě na nudaích hořejších, že poskytló ředí výbornou, jen žito vrátilo as vno zastetě a dolej ří rybníky křstal ladem leže ti, protože tam voda na někle rýh místech (školní rok) ač čty ři nadele ležela.

huv.

1882.

1882

Obilí v 1882 málo velmi krásné. Lěto ale mřilo lěto vlhké, jčmny a přemice nad obce pěstly.

Dne 22. září vypukl ohně ve stodolě. Požár křis 4. M. Markusovi patřící dne 22. září a strávil nejen toto stavení ale rovněž se na obyt stavení pp.

1882.

Václava Lábelky, obyt. stavení
 Jana Salického, stodolu Josefa
 Choboty i. 16 a na celí hospo-
 dářské stavení Václava Ma-
 řiho i. 15. Všechni poštovní
 byli jak na stavení tak
 na obilí pojistěni.

Volba Do obec. zastupitelstva voleni:
dec. zastupitel Jan Krátký, Josef Salický,
stva Josef Štěrba, Josef Funda,
 Jan Salický, Josef Malý,
 Frant. Chojník, Václav Chojník,
 Jan Vyborný, Václav Starý,
 Frant. Vokál, Karel Vyborný.
 Za starostu voleni Jan Vybor-
 ný, Josef Štěrba, Václav Choj-
 ník, Jan Salický. Tito se den
 po den hém volbu odmítli.
 Do nové tříleté období volbu
 za starostu přijal Jos. Malý.

1883

1883

Roken tohoto nestalo se nic
 paměti hodného, leda to, protože
 hlavní příkop a břehy jeho v
 rybníce nebyly opraveny, voda
 přetlala a úrodná tam buď
 v části buď zcela zkažila.
 Čl. komise sem přisedl:
 přikázala, aby příkop ten byl
 rozšířen a tak zachován

1884-1888.

Volba obec.

zástupitelstva.

Pořár.

1884-1888.

Va r. 1884-1888 nestalo se nic naměti
hodného, kromě toho že dala se r. 1885
nová volba zástupitelstva obecního,
jehož vůdci zvoleni p. Karlem Vokál za
starostu a r. 1888 vyhořelo obytné a
hospodářské stavení p. Václava Ka-
mře č. 33, jež jeho silná dcera sa-
ma napálila, načež ihned odveze-
na jest do ústavu choromyslných
do Prahy.

1889.

Vlada.

Rok 1889

byl velice úrodný, jmenovitě jeva
do továrny žalabsko Kolínské odvá-
dívala dala 100 g po míře, iina jedna
ho untu met. platila 1 zl. Šejpha oblé skvělá.

Volba zástu-
pitelstva

Do vypršení tříleté lhůty voleno
opět zástupitelstvo obecní a za sta-
rostu opět zvolen p. Karlem Vokál,
roční honorár jeho zvýšuje se o
100 zl., tedy na 200 zl.

Do nového zástupitelstva toho to roku
voleního vstupují pp. Václav Budil,
Pavel Tmík, Jan Drachoval a Václ.
Dobiáš.

1890

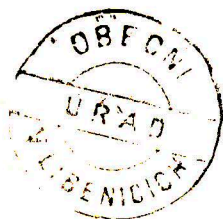
Starba sil-
nice

1890.

Roku tohoto postavena jest na ná-
klad obce silnice od mostku ke
"krubci" (na hranici katastru Do-
lanského) a přičata jest do sprá-
vy okresního zástupitelstva.

Litné
kroupy
a
povodeň

V okolí obce Velimské a odna
směrem ke Khlumci padly neoby-
čejně velké kroupy, takže dru-
bů venku poucí utloukly; stromy
jako okluseňy rustaly ano i trávy
na střechách porváčely: pole, luka
zahrady a sady podobaly se
pustině a protože to právě pře-
de žněmi se stalo, byl nárek
dotyčných občanů velmi veli-
ký. Kulevení bůdy povolena a
porepsána jest svíčka po vší ze-
mi. V sedmí obci kroupy také
padaly, ale jen nepatrnou šta-
du v okolí způsobily.

Ode žně až do ~~podzimní~~ stále a ná-
le přišlo: řeky se rozvodnily a v
krajích při podbízení leží-
cích hrovných škod nadělaly a na
místech celá stavení s povrchu
smetly. Následkem velkého vlh-
ka nevodily se zde a po celé ze-
mi brambory, řepa dokonale ne-
dovrála, sovárníci a vlnové-
né ceny (zde 90 Kč za 1 unt) 10 a 15 Kč ške-
hovali a včelíjak & na úct. toho
křešili.

Horní škody povodněmi a vlhkem
v lehnách způsobení vyvolali sou-
cit po celé zemi ano po celé zemi.
Kvůli šíření výpěvek ve pro-

spích poškozených řídil se výpo-
míný spolek v Praze, v jehož cíle stál
c.k. místodržitel, věřovali se výpo-
míní spolky po okresích, v jehož
cíle stáli c.k. okresní hejtmani.
Do Libenice přijel sám c.k. okres.
hejtman, v. t. pan Anilička, a obnos
1.000 zl. mexi poškození majitelé
před ~~maný~~ v rubrice" rozdělil.

Akteři členové obec. výboru Mucínů sobě
měli v úmyslu starou na polny tivy ani
sborovou kapličku stojící na roz. nějakého pr-
ostí ke fontě dát rozházeti, ale dobenství.
dříve než k provedení toho došlo. *I. Hojz. 20. 4.*
sebrali kawl. občané mexi sebou
příspěvky a v těch ji opravili, ob-
vazem Mariánským opavili a
dnem 15. srpna 1890 první pro-
cesí k ní kapličce zahájili.

Kristus také se učedlníkům
svým: „Kdo jest matka má?
kdo jsou bratři moji? Kdožby
koli činil vůli Otce mého
nebeského, ten jest bratr můj,
i sestra má i matka má
a řádný upřicházej k Otci
než skrze mně“, dle Jan.
„Nebu deš se jim klaněti ani
jich etiti“, praví Hospodin.

Mat. 11, 47-50. Jan 15, 6.

I. Hojz. 20, 4-5.

1891.

Cena obilí.

Cena obilí roku tohoto vystoupila neobyčejně. Kdežto roku předšlého platilo žito od 7-8 zl., pšenice od 8-9 zl., prodávalo se žito přes Mrl. a pšenice přes 12 zl. se 1 met. arš., Příčina toho byla neúroda ne tak v naší zemi jako v zemích sousedních, jmenovitě v Rusku šel lid hladem.

Počasí.

Od počátku do podzimku nepřišlo, následkem toho nabyla žito výborné jakosti a tovarníci si rádi přijímali, 1 met. unt platil po 90 kr.

1892

Cena obilí
roku tohoto

Jako na podzim cena obilí neobyčejně vystoupala tak po vánocích neobyčejně klesla, až se ustálila na ceně z r. 1890, protože obilí dříve v zásobárnách uzavřené došlo na trh ve velikém množství.

Volby zastu-
pitelstva

Noví členové do obec. výboru nastu-
pují ti: Josef Šantavicek, V. Hájek,
Jos. Hofman. Uvážením při volbě
ještě tak nepřesně, že dva při hlasy

činily volbu jednoklasnou i na
výboru. Za starostu zvolen opět
dopřevadní starosta Karel Vokál.

Celé jaro a začátek léta byly tak Pořadí
studené, že nebylo žádné naděje jarní
na dobrou řeku. Ke konci ^{všech} zimy
dostavilo se několik mrazů a
sněhových dšťů a obilí i zelenina
rotavily se tou mrazem, že řeka by-
la velmi pěkná. Obilí co do množ-
ství na mandle i co do sírky
uspokojilo úplně.

1893 - 1898.

Roku 1895 po úmrtí shořela stodola Pořadí
při čís. pop. 43 pod šašky a škoda tím r. 1895 a
způsobena na 2.500 Kč. a roku 1897 dne r. 1897.
18. měsíce dubna na boží hod velikové-

ní stodola patřící dříve k hospodě
čís. pop. 23. a po ohni na obyč. stavě-
ní pod čís. pop. 88 ~~se~~ opravila. Pole
příslušné k té hospodě parcelovaly
se prodejem na jednotlivce.

Hospoda jmenovaná byla ode dávna
v držení rodiny Malých. Poslední ma-
jitel její Josef Malý najal si dříve
v Temciích v Počeslavsku, tam se odstěho-
val a v několika letech zemřel. Potomci
jeho dříve v datích držení převzali a
i tam v všechno jině tedy i hospo-
du ^všli. Litují ji jistě velice.

Průstarka.

Děti,
jak římen a bratry Výbornými čp. 10 v ná-
stavi
Také jsem byl ve spolku s bratrem
jsem dvor dvorů (2.000 měř)
a na konec ukázalo se, že 14.000 st.
prodáváme. A mohu říci, že
ne tak nehodami jako spíše vy-
násivostí o majetek přitahá-
me. V panímam a panátu
stávají se na dvorách milost-
pani a milostpanové a dle
toho pak domácnosti vedou
a na venek se ukazují a to
umoho slují. Jen veliký koráb
dále pustiti se můžeme, malé lodi-
ky nechat bítu se dřív.

Pořár
r. 1897.

Dne 23. měsíce června 1897. vy-
pukl oheň ve stavení čp. 48 spojeného
se sklívou a s stodolou a vše ležlo
popelen. Také protější stavení
čp. 48 náležící, kdež umístěn
byl krávn, shořelo - zboží v něm
zůstalo neporušeno.

Pořár
r. 1898.

" Dne 27. července 1898. o 5. hod.
ranní voláno na poplach "Hoří!"
A bylo slyšet, že se to stalo tak časně,
že lidé odešli na pole, jinak
byly by všechny baráky před do-
lejší hospodou vrátily na své. Tehdy
vyšel z domku Václava čp. 26 a
zoračil se na sousední domek čp.
a oba strávil - křeh domek čp. 27.

vařit stýlali, ale byl od přitom-
ných uhájen, takže jen v částky byl
poskoren.

zimna roku 1897 a 1898 byla zimna
docela bez sněhu a bez dešťů - v 1897-98
tedy obilí vystoupily u přemice a cena
per 19 na 14 zl. a u řita uat
hlavně to působením války
španělsko-americké.

Uroda toho to roku byla ne- Uroda
obyčejně krásná - hojná na v. 1898.
mandele a hojná na syjken.

Veš rok 1899. byla velice protřídě. Veš r. 1899.
ná - uky obilí byly obyčejné, cena je-
py vystoupila na 1st per 9.

Vlastní příhoda stala se dne 16. srp. Udeření b. -
na 1899 v 8 hod. večer. Velká mrá- sken.
na přitáhla se od nárazu. Z toho po-
vstala bouřná bouře nad ředijím oko-
lím; blesk udeřil do domu č. 16.
a následkem toho shořelo stavení i se
vásohou v něm složeného a nepojistě-
ho obilí asi 40 mandel.

Do pět let na sebou měli jsme méně
zimy, ale roku tohoto už sv. Martin přin-
jel na bílé brnění a od této doby (11. listopa-
du) padal sníh nepřetržitě dlou-
ho do jara; mraky, sněhy i deště stří-
daly se ustavičně. Jindy počínaly se prá-
ce v polích již v měsíci březnu, letos mohlo
se seprave až koncem dubna do polí.

Následkem tak nepřetržitě jímý a opor-
déného setí jarního nebyla ani nej-
lepší. Žita buď vyhynula, neb zů-
stala řídká, psenice a ječmeny byly
prostřední.

1900. Na podzim roku 1899. ukazovalo se
Myši a hojně myši. Trdalo se, že vlnkou
rozmnžily, zimou rozmnožení jich bude pře-
kaženo, ale nestalo se tak. Myši v
příštím jarně rozmnožily se tolik,
že ohrožují vlnkové osady. Učinily
se pokusy hubit je vyléváním v jetelích.
Zmarilo se jich mnoho, a přece jivily
se škody patrně. Ze strany předsta-
venska ohlašeny jsou tyto škody po-
litickému úřadu a žádáno po-
skytnutím slevy na náhradu.
Komise od hejtmanskosti byla sem
vyslána dne 28. července a tato u-
mála nahraditi na jetelích ško-
du na polovic a obiti na čertině.

1901-1903 Když jsem nastoupil r. 1863
tak se časy zde mohl učitelské při nově zře-
mění. Kromě evangelické školy sloužil
jsem ve škole na 60 zl školného a
v kostele na 90 zl co varhaník. Sedl
dohromady na 150 zl na hoto-
vosti a 60 zl v náhradách (školní
pole a náhrada) tedy v celku
na 210 zl. Před tím ustanoven
r. 1901-1903. jsem byl za učitele v Soběhradech
takže na roční plnění 210 zl

Šakové nízké služby (služné) byly při školách aš evangelických i katolických vesměs. Odeset roku proudivi upravil rem- ský sněm služné učitelů na obecních ško- lách a i pensí byli učitelé dobře naopa- řeni. Evangelické ~~školy~~^{společně} dostávaly rem- skou subvenci k snadnějšímu vydr- žování svých škol. Náš sbor dostával z pověstku 210 - 270 zl, kterouto částku mně k zlepšení mého služného při- dával. V roce 1901 pro shovavost nu- ren jsem byl odeslán na odpočinek. Od církve dostávám 500 Kč roční pense.

V roce 1902 když dne 1. září pr. Oheň
Jos. Novák parním strojem ve stodole 1/9 1902.
čp. 40 mlátil, vznikl ve slámě z vymlá-
ceného obilí před stodolou ukládání
ohně a sláma ta shořela. Ohněm tímto
nesmírně ohrožena byla stodola a v ní
uložené zásoby.štěstí, že stodola stojí
u rybníka a pomocí na hájini se
brzo dostavila. Ioudi se, že oheň zavi-
nily nejspíše děti, které si u stohu hrály.

Do roku 1903 táhlo se od kovárny Vdoli
podél okres. silnice k říšské silnici od kovárny
pěkné údolí z obou stran vysázené říšské silnici.
stromovím. Toto údolí vyměnilo se s
majitel~~em~~ Škalby M. J. Klerou, když se mu
za rovnou část ze šířky sousedního toho
údolí pro nemku nad kovárnou postoupilo.
M. J. Kler^u údolí navrhl, k polí věnnu přispěl
a je jako ostatní tví xidilává.

Chcín
3/12 1903.

Dne 3 prosince 1903 v devět hodin večer shořel stoh slámy pam. K. Vokálovi na jeho poli u kovárny stojící.

Ač ještě stoh shořel, postižen byl parohatcl, jistý pekařský pomocník (tulák), který nejspíše, jak sám se přiznává, odhodláním doutnajícího oheň a cigarety stoh napálil. Byl ihned zastaven a k soudu odveden. Stoh byl pojištěn.

Leto 1904. Tento rok budiž památný pro své velké sucho. Nejstarší obyvatelé libeňští takového nepamatují. Louky ještě částečně tak pouhly, že řádné olavy nedaly. Tрудny, polohy vyschly. Mlýny na těchto potokách stály. Obilí zdaleka přivárcelo se do mlynů na Labi. Pšeně řádného užitku nedaly, na míře 20-30 q se sklídilo, k tomu cena její byla mizerná, 80 kr. na q se pšeničeli většinou hmyžem seřval. Bramborů proti jiným letům sotva polovic se sklídilo, a ty ještě od června byly zkažené. Kdo jabou násobu píce měl, sám sebou se korumí, že natvářil hodně peněz, jeden q až na 12 K se prodával. Bída opice protáhla až do r. 1905.

Iměna
v nedostatek a dříve Rexaiova, od této přišla v majitelů jejích zetek rodiny Novákové, jehož poslední člen Josef Novák, tohoto roku (1904) zemřel a vřelko své jmění

své manželce odkával. Na jméno
rodiny Navákovy má pamatovati
zalozená obecní knihovna a nadace
pro studijní a jeho nejbližších příbuz-
ných po případech pro studijní pří-
slušných do obce Libenické v obnosu
100 Kč ročně.

Obec. knihovna,
nadace.

Mimo usedlost č. d. 5 a 40 byl Jos. Novák
také majitelem č. s. d. 35, kterýžto dům
s osmi měřícími poli od jeho manžel-
ky resp. od p. Jos. Urbánka odkoupil frant.
Mojžíš učitel na odpočinku a jmeno-
vaný dům s svou manželkou obývá.

Rok 1905 byl velice příznivý: obil-
ní i řepy urodilo se hojně a řepa
dostí platila na 1 hl 15 kor per 1 q.

1905.

Počtenání Boží, jehož dostalo se le-
tosního roku našemu rolnictvu ve
všech oborech, zdá se, že vrcholilo v nej-
bohatší úrodě švestek. Stromy obléhny
byly úrodou nad očekávání bohatou.

Větve ohýbaly se až k zemi a mu-
sely podpírány býti se všech stran.
Tehdy byl čas pomýšlet na to, co
si povíti s úrodou tak nade vše-
cky pomysly bohatou. A my pomý-
šeli jsme na to opravdu, jak se du-
deme mít, až švestky uzrají a
co se najíme švestkových knedlíků.
A tu přišla škála na švestky v po-
době dlouhotrvajících dětí. Nemě

Úroda
1906.

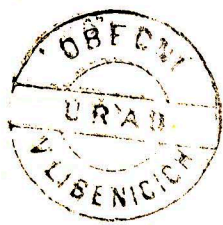
škála švestek.

se napila až do kořán, většky ve
stadiu dozrávání pohlcovaly
vody co mohly. Stromy se přetížily,
mnoho stvíc se jich roklámalo, vět-
šky počaly pukati a pukaly
tak dalece, až u rozstřípených plo-
dů pecky na něm vypadávaly
a propukání švestky na stromech
hrnily a na něm padaly. Žel
bylo se podívat, že na větvích
kerávných sladkých plodů, které
bez ochrany braly na své. A tu
se prve ptál kde kdo přemýšlet,
jako udržovat tělo jinak na
větvích otevřené hojné úrody.
Nejnadhlejší rolníku jest dělati
povidla. Povidla vyráběti lze
rychle a mnoho se jich vkrá-
tké dobře navadí. Dobrá po-
vidla mají vždycky slušnou
 cenu a dají se dobře uchováti.
Do je k jídlu a piti, prodá se
vždycky, je-li to jenom dobré,
čistě a čisté. Přeba se někdy
čekalo s prodejem.

Rok 1907

Změna obec-
ní správy

V roce 1907 změnil se obecní úřad
v osobě starosty. Starostap. Karel
Vokál stál v čele obce 21 rok.
V posledních třech letech vládl
s ním v obecním zastupitelstvu
Výborové:
Josef Paleček zed

Karel Vyborný
 Frant. Čábelka
 Josef Vyborný
 Frant. Vokál
 Jan Junda
 Jan Tráhornal
 Václ. Dobias
 Léněk Bříh
 Josef Šimeček
 Václ. Kaáček

Náhradníci:

Josef Vančura
 Josef Viněnska
 Ant. Sindelář

V roce 1907 byl pan K. Vokál
 opět zvolen, ve prav se mu zdálo,
 že nevolí jej nástupitelstvo, tak-
 ovu náklonnosti, jako jej dříve
 volivali, vrátil se úřadu staro-
 stenského a místo něho zvolen
 p. František Čábelka čís. d. 22.
 František Čábelka nebyl sice
 tak vyškolení muž, ale podle
 svého rozumu a své moudrosti
 mohl sedat ve vysoké radě.
 S ním sedali v obec. zastupitelstvu:
 Vyborní
 Karel Vokál,

Václ. Budil
 Josef Vyborný
 Josef Paleček řed. 6.
 Josef Paleček řed. 39
 Václav Krátký
 Karel Vyborný
 Jan Diváková
 Josef Mach
 Václ. Dobias
 Karel Brich
 Náhradníci:
 Josef Stěmčík
 Antonín Sindelář
 Josef Krátký
 Jan funda
 Jan Čalda
 Josef Vinduška

k pravidla
 nepřicháneli
 4 členové výboru
 do schůze.

Hasedali a nezasedali. Obzvláště
 v posledních dvou letech vyty-
 bali se schůzím a to členové
 z nejvárnějších bloků (4).
 Právě tak činili, sami majitelé ne-
 mohli udat várné příjmy.
 Býval jsem se kapirovatel při-
 každé schůzi a nevím, čím
 by mohli omluvit to své
 jednání. Kdo vezme na sebe
 povinnost člena výboru, má
 té povinnosti, ať se děje co děje,
 dostát. Jen choravost, nemoc
 člena může ve schůzi nepřítom-
 nost jeho omluvit, také várná
 příjma, na omluvu nepřítomnosti.

Vlada starosty fant. Čábelky byla
 velmi nepokojná. Roku 1895 u-
 neslo se obecní zastupitelstvo, aby stro-
 my narazené v obecním pozemku pře-
 padly obci. Kdo by se ke stromu klá-
 sil, protože si jej sám ke svému domu
 nebo poli naradil, má nádat ná-
 hradu, kterou mu obec vyplátí.
 Toto usnesení se veřejně prohlásilo.
 Když ~~se~~ tomu nevystoupil,
 byl pokoj. Nejvíce se to týkalo
 p. Jos. Vyborného - měl nejvíce stro-
 mů v půdě obecní. Než pak
 byl sám proti celému výboru,
 dří nehles. V roce 1908 připusti-
 lo se se schůzi zastupitelské,
 aby aspoň stromy poblíž sta-
 vlní vlastníkem tohoto domu
 narazené byly jeho majetkem.
 O tomto usnesení dověděl se okres-
 ní výbor. Donesl mu to jeden
 zastupitelů obecních - p. Jos. Pa-
 leček ř. d. 19 - který jako ob-
 hájce majetku obecního se
 ukazoval. Okresní výbor
 se chopil usnesení obecního zá-
 stupitelstva z r. 1905 a nařídil,
 aby stromy na obecním
 pozemku narazené byly ma-
 jetkem výtku adně obce, ať již
 stromy u domu nebo u pole.
 Tohle vynešení okres. výboru
 se publikovalo. Proti tomu

soudně vytroupil Jos. Výborný. Bojující proti sobě strany nebyly mnoholeté. Na jedné straně stála obec, vlastně Jos. Paluška a na druhé Jos. Výborný, a ti se při těchto staráčkách stáli, byli spíše jako počítváčkové - při straně Jos. Výborného stál fiants. Vokál, a ten nejvíce švoviti hádkám ~~do~~ do-
dával. Šale jim radil oběma stranám, vlastně Jos. Výbornému, se přáteli svému, a proto že byl ~~to~~ udatnější, k smíru, ale práce celá práce dostala se k stání soudnímu. A při prvním tomto stání obě strany se smířily. Obec nahradila Jos. Výbornému stromky, které do obce. prokemtu při svém poli zasadil, a bylo nyní dobře. Tato soudní procedura stála každou stranu asi 100 K a trochu kněvu a starosti. Oby lidé se milovali, nebylo by svárů a nepokojů a král obstaral Boží bylo by již vše na konci. Ne pak se nenávidí, křestají se takové jinými sami a připravují se o ten pokoj, který prvý sje vše-
líký rozum lidský - o pokoj Boží. Jos. Výborný neměl více

práva do obec. posemku sázeti; ale
protože strom dává užitek a slouží
k okrase krajiny a obec sama toho
neměla, dost dobře se tím J. V.
omlouvá.

Milujte se vespolek a milování
váš budiš bez pokrytství; napo-
míná písmo sv. O tomto milová-
ní bratrském horký veršiček napsal
Věhliček:

Starou píseň v máji
zvoucí háj i luh;
kdo se rádi mají,
má je rád i Bůh.

Roku 1910 vypršela lhůta tříletého
starostenství františka Čábelky,
a vypraná jest volba nová.

1910
Nová volba obec.
zastupitelstva.

Jak malý rájem jevil se na
této obecní volbě, videti na nepa-
sném jejím úřastensví voličů.

Obec jest dost rozsáhlá, má ve
všech sborech 158 oprávněných voličů.

V III. sboru je 125 voličů přítomno
25, v II. sboru je 21 přítomni 4 a

v I. sboru je 12 přítomen 1 volič.

Při volbě samé ukázalo se, že v III. sbo-
ru zvolení na výbory:

Karel Marcin,
františek Marcin,
Josef Herman,
Václav Koubský.

Za náhradníky: františek Tokněr,
Anton Franc.

Ve II. sboru zvoleni za výbory:
 Václav Budil,
 Jan Junda,
 Jan Drahovrál,
 Karel Výborný.

Za náhradníky:
 Karel Vinduška,
 Josef Vinduška

VI. sboru zvoleni za výbory:
 František Čábelka,
 Josef Krátký,
 František Pelinka,
 Josef Paleček č. 39.

Za náhradníky:
 Lenek Brisk,
 František Černík

Která tímto novým zastupitelstvem
 řádně vede práci pokoja dobrý
 řád!

To uplynutí má. Na to následovala volba předsta-
 venstva.
 se volba představenstva

Za starostu zvolin Josef Paleček č. 39,
 Za I. radního " Václav Budil,
 Za II. radního " Jan Junda,
 Za III. radního " František Pelinka.
 Pěť o sady obecní svěřena Janu
 Drahovrálovi, dozor k obecním
 budovám a k budovám v obci
 Václavu Budilovi a Františku
 Marcinovi.

K vedení úřadu obecního starosty
má p. Jos. Paleček náklonnosti a
schopnosti dost, bude-li si toho
úřadu hledět, jak se všeobecně očekává,
bude v něj starosta takový, jaký
má být.

Od r. 1907-1910 všechno se zdražovalo 1907-1910-
a zdražilo. Na drahotu nářikalo 1912.
se všeobecně: v domácnostech, na
sehnání i v parlamentě. Všecky ži-
votní potřeby a některé ano většina
jich až jednou tolik zdraženy jsou
proti letům minulým. Ale do dneš-
ka nestala se náprava žádná.

Dobře napomíná list Národní Obzor
ze dne 30/11 1907: „Co zbývá, než si říci,
aby si prozatím každý pomáhal
sam. Rozumnou životosprávu, stří-
most, šetrnost, přívětivost, lacinější,
ale i zdravější stravu, oděvkám, se-
povítkám zbytků (alkoholu) lze
v první řadě sebratý leccos pro-
spěšného vykonati. Pro budoucnost
však třeba pevného odhodlání v
srdci, svého ducha vzdělávání pro
pohnání pravdy v duchu čistého
křesťanství. Kdyby se po národi
ujalo přesvědčení toto, nebyli by
voleni na poslance demagogové
(vůdci), kteří mají jen výnosnou
vlastní kariéru na mysli, a co
činí, konají jen pro vlastní
užitek.“

1911.
Sucho.

Rok 1911 byl velice suchý. Ale pamatu-
ji se na svého přítele, že rok 1865
byl ještě sušší. Vě stodolách nebylo
obilí než pro oplození a píse řádná.
Obilí sekalo se travnou kosou.
K tomu poplátka plovín byla
velice nízká; seimen pro 6, řito pro
7 a přemice pro 8 zt.

Roku 1911 byly stodoly plnější,
ale vařto řepy bylo nejméně -
polovic proti letům minulým.
Ještě šesti byla, že poplátka plovín
byla slušná, řepa 1 zt 50 kr per
1 q platila. Dobrý hospodář
nebrak myslí, ale těší se a dťá,
že bude lépe. Že zkušenosti víme,
že po suchém roku přichází
rok úrodný. Hemě jakoby pro-
tvárší se do hloubky, si odpoř-
nula, úrodnější se stala.

V letech neúrodných je potřeba
se uskrovnit ve svých výdáních
a bez nářku očekávat lepší
časy. Říká se: Sedlák je jako
včela - obrost pojednou.

Roku 1912 potkala mne hořkost nehořčejší.
Dne 17. března zemřela mi má drahá
manželka. Nemám ani tuto svou
úalostnou příhodu do této knihy tak
že vůli sobě jako pro každého, kdo je
žnat a tuto pravdu čísti bude.
Glyš Ko máš dobrou ženu, vař si ji
jako pokladu nejdražšího. Dům

a statek je dědictví po rodičích, ale od Hospodina manželka rozumná, pravi psůmo sv.

V roce 1913 dopadlo štěstí, období staro-
sty obecního. Když nastoupil nynější
starosta Josef Paleček č. d. 39. úřad naň vlo-
žený, shy o něm domněnky rozličné a sko-
ro vesměs nepřívznivé, ano mŕče se říci,
že nepoříval důvěry vůbec a vlastně od
od namožných byl naprosto odruko-
ván. Starosta J. P. měl a má na star-
nostu dostatečně předběžně v dělení
tak je i sto celou administraci samostat-
ně vésti, a jak k štěstího v řadě si
počinami ^{viděl} má dobrou vůli v ústraně
prositi obci. Kdalo se, že bude k něho
přísný birokrat, on pak snažil se zachova-
ti se každému dobrou službou a vy-
hověti jak nejlépe mu možno. Mně
samotnému kdysi tak ublížil, že sám
Pán Bůh proto se naň musel smívat,
ale dnes dal mi nadostučinění,
že mu rád odpovím.

Ještě to také k jeho štěstímu starostová-
ní podotknout: Kdyby byl býval včas
zvolen, o co sám, aby v celo správě obec-
ní se dostal, se namáhal, podíval
by se každý, že jsme měli dnes na-
stávku dráhy na červince, a to
stálo na veliké, veliké peníze. Vhod-
nou příležitost k tomu nechal
si zjit předešlý starosta. A po-
dařilo se mu jeho namáhání,

1913

povede na nedlouho nová silnice
přes Grunty do Hory Kutné, vodovod
ve šachtě Gruntecké do Libenice a
kdo si bude přát, může užití elek-
triky pro svou domácnost a hospo-
dářství.

Volba
obec. výboru, obec. výboru. Za výbory zvoleni jsou:
starosty a
představenstva
obecního.

Dne 30. dubna konala se volba
Jos. Paleček č. d. 6
Jos. Paleček č. d. 39
Frant. Pelinka
Bohuslav Výborný
Karel Vokál
Karel Výborný
Karel Rudolf
Karel Vinduška
Václ. Budil
Čeněk Brůha
Frant. Marcin
Václ. Vokál.

a dne 9. května předsevzala se volba
starosty a představenstva obecního.
Jakkoli si dosavadní starosta
uvávil volbu starosty nepřijmouti,
k opravdovému pak nařčení všech
přítomných volbu na další tříleté
období přijal. Také na dostavčíně.
Tedy na starostu zvolen jednoklasně

Josef Paleček č. d. 39,
za radní jsou zvoleni:
Frant. Pelinka,
Jos. Paleček č. d. 6,
Bohuslav Výborný.

Evang. ref. učiteloký ústav v Láslavi.

čís. 281.

Dne 1. května 1914.

Velectěný pane oficiále !

Jménem učitelského sboru a jménem svým projevuji Vám a ctěné rodině upřímnou soustrast nad úmrtím Vašeho pana otce Frant. Mojžíše, zasloužilého učitele v. v. Za poměrů často velice trudných a při skromném sluxněm vyhovoval věrně pokolení na pokolení. Poznal jsem, jak na cit mládeže dovedl přisobiti - byl nejen řádným učitelem, nýbrž i svědomitým vychovatelem. Nádozem a to dobrou byla jeho veselá mysl, která mn pomáhala bříme dne nésti a ktroně vhodně působil i na dospěle. Památka jeho v Libenickách potrvá proto v počestnosti, což i pozůstalým jeho v nynějším kármu slouží k potěše. Evang. učitelstvo v něm xřící kápasníka a pracovníka skromného - bohatého na působení přetěšce v jednotě dce libenické.

Budíž mi ještě dovoleno projeviti vřelou účast i jménem vděčné řákyne resnělého, jménem mé manželky. Školních sešitů k ev. škole libenické s pietou chová dosud.

Vám pak i ostatním drahým resnělého křstává památka milujícího a milovaného otce a dědečka v požehnání.

Děkuji Vám

Vám oddaný
J. Racek,
ředitel.

Jedna z nejpečlivějších událostí, která přinesla
celý běh života, daleko za hranice naší vlasti.

1914.

Vyhlošeni světové

Doufalo se všeobecně, že vojna dlouho nepotrvá.

Ovšem všech povoláních naší obec stála se
jednotně i hromadně na nádraží Podleskí.
Mnohý z nich netušil, že domova svého, už
víc nepatří. Válka nabývala stále většího
rozrazu, takže nakrátko bylo povoláno
záložní mužstvo do 42. roků. Poručíci byly
povoláni k oboje, starší - mladší převážně.

rokem 18. tým a koněc 50. tým. Ráda nešel nikdo!!!
 Obec sama se stala tichou a smutnou. Mělo by
 rodin, ze které by nebyl nikdo ve válce, ani na několik
 jednotlivců kteří si riskovali protekcí úřadu a tím
 se uchránili válečných útrap. Všechna tíha a starost
 a všechno vlekla na řeny, jen tu a tam nějaký obvesel
 rodinu na chvíli některý z povolání měšťáci na
 dovolení. Přišli, i první ročníci a zprávy nezvěstných.
 Co tu bylo obarové milé, každý stoužebností, i když
 dopis volových milých a známých. Práci by byly přidě-
 leni ke polním pracím majitel; Rusové, Češi, kteří
 v naší obci, byly ubytováni v hostinci P. Mikšovské a
 č. 7. pod dozorem a potom rozdělení po usedlostech
 kde pracovaly. Stoj v druhé polovici války, kdy
 stát převzal všechny hospodářské produkty pod svoji
 právnost, a tím vyměřil rolníkovi co si smí pro
 svoji potřebu ponechat, zbytek musel odvézt
 státu, na vyměření ceny. V pořadí době kdy
 bylo vše vyčerpáno, chodily stále kontroly rekvizic
 kteří z toho měla které bylo rolníkovi odměřeno,
 ještě znovu braly. Bylo to věru rušno v obci, když
 došla zpráva, že přijde rekvizice, každý, měl trochu
 větší zásoby skovat, kam mohl, a co mohl, poněvadž
 chodily rekvizice, které braly všechno a všem i do
 malých zlomků, chodily a prohlédávaly každý kout.
 Při jezení takové návštěvě v usedlosti č. 20 četl
 pan rekvizitor lásti na pšenu, noval se muchatný
 zibřík a proto pravil: vaří neopadne, na co mu
 hospodárně klianě odporová, "Váhou nepoletíte a dole
 Váš najdou," což pana Rekvizitora nemalo poškodilo,
 že přišel do č. 20, téhož dne ještě jevnou!

Největší tíha války voličala na nemajetné; všechny
 životní potřeby byly na lístky což nestačilo ani
 z polovice. Do mlýna si směl dát rolník, kolik měl
 na mlecí výkon, což nikdy nestačilo, takže obci byl
 přidělen mlýn p. Melouna v Nebovicích, který
 mlet komu chtěl a jak chtěl. Přiděpená částka
 nestačovala a lidem nebylo než, jezdit do mlý-
 -ní po tajmu; obvykle v noci. Jedním takovým
 mlýnem byl v Starém Holíně „na Běstěch“,
 p. Loupava, který nechal státního nároku a vymě-
 -ňoval mouku za obilí. Za 1. g. oáročl jenom 50 kg.
 mouky; kdo měl, čina platit dostal mouku hmot.
 Jeden metrál obilí, po tajmu prodaný stál až 1000 Kčm.
 jeden kg. mkrce o natí 1. z l. 20 Kč. Lichváři v době té
 se vykytavoši, žili z války nejvíce, která ani naše
 obec neušetřila. Nejměrně kře bylo když se světová
 válka shýlí ke konci, tu přicházel mětký lid
 do obcí, by nás sehnal něčeho k živobití. bylo nabízeno
 všechno; bylo věru smutno po naší Vlasti. Bída
 se hlásila na všech stranách měrou neobvyčnou, neb
 všechny potřeby se vyčerly, válka brala všechno;
 byl rekvirovan, dobytek, sláma, seno, všechno co se
 našlo. Bylo třeba naxéno různé kovy sbírat k
 účelům válečným, a došlo i na zvonek, kterým
 se zvonovalo polovně, v kapličce před ueslostí. i. s.
 [neníže na zvonek přijmuel formu jřad v Gruntě]
 K dobu našim osadníkům. „Soutě mnozi, kteří jsou
 váčmi „váčce“, na svůj blahobyt a své z bohatnutí,
 co druzí, jen spřekosti namí vzpomínali.“
 Zasáknutím do války, Spojených států Severo-
 -amerických, r. 1918, konec války se užhlil!

Konec války nastal v říjnu 1918, na poměří v dějinách nebývalých, jako jeden z účastníků světové války, konec její byl mi nejšťastnějším dnem v životě. Várat vojínů domů slávek, všech, narozeních; bez obavů, generálů, [Všechna sláva polní tráva.] každý se staral o sebe a dostihl své domoviny.

Roku 1918.

dne 28. října, byl vyhlášen „Československý stát.“ Zpráva o převratu, byla v naší obci s velkou radostí přijata, jinak se nic význačného nepříhodilo.

(Pozn. Lda by rád, než bude po bídě.)

Od počátku vyhlášení světové války až do jejího skončení, bylo povoláno na vojnu vše obč. a osadu gruntu, celkem 170 usadlíků. Porptýlení byly po všech bojištích Evropy.

Do zajetí Rakského, v počtu 1 - kde zemřel
 " Italského, " 5 -
 " Ruského, " 26 - kde 3 zemřeli

Várat jejich ze zajetí Ruského byl dlouhý. Mnozí se vrátili, po pádu ruské fronty, v 1917. v měs. listopadu. Mnozí z nich vstoupili ve svém zajetí do Legie vojsce v Rusku B. - v Itálii - 3. Várat jejich byl ráč. naší samostatnosti. Legie Ruské vraceli se přes pláň Sibiřskou k Vladivostoku a odtud postupně; buď přes Amurku, a neb Japonským mořem, okolo Číny, kolem Západní Indie, na Singapur, Indickým oceánem, do moře Rudého, dále průplavem Suezským, do moře Středozemního a v přístavu Terstém vylovení,

a odtud přes Vídeň do zlaté domoviny.

[zbylí příslušníci naší armády v Ruském zajetí, vrátili se mnozí
po mnoha letech, asi po 15. letech.]

Jména všech padlých a zemřelých:

První padlý ve svět. válce byl:

Wáclav Wokál, hloštem navěštný od zač. r. 1914,
na rus. frontě, 24. r. star, svobodný, veal hospodář;

č. p. 12.

František Lábelka, 7. 1. prosince r. 1916, v Tyrolsku
50. r. star, majitel usedlosti, č. 22.

Jan Černík, padl 4. ledna 1918, na Italské
frontě, 47. r. star, svobodný, povoláním krejčí a
majitel usedlosti, č. 16.

Klára Fligr, padl 15. května 1918, v Val Grande
na Italské frontě, 26. star, svobodný, dělník
při hospodářství.

Jan Karafiát, padl v posledních bojích při
skroucením armády na Italské frontě, 19. r. dělník.

Jaroslav Kikšovský, padl 10. srpna 1916, na
rus. frontě u Chertonišky, 21. r. star, volně
vyo. okol.

Rudolf Perout, 7. 24. května 1917, poranění
19. r. strojník.

Jan Pouček, padl 29. srpna 1914, u Střelovčiku 30. r. star

Jaroslav Slavík, padl na Rus. frontě, 22. r. star, dělník.

František Krájbr, 7. v Munkačevu, 29. srpna 1918, 29. r. star

Jan Wokál, 7. v St. Lázoru, r. 1915, 38. r. star;

Jaroslav Wokál, padl na Italské frontě v březnu 1916, 38. r. star,

Josef Wokál, 7. v Ruském zajetí, 1915, 35. r. st.

Olařík Wokál, padl na rumunské frontě v újnu 1917, 23. r. st.

Bohuslav Wjborný, 3. srpna. r. 1915, na rus. frontě u Lublína,
19. r. st.

Josef Zelený, narod 30. srpna na Italské front. r. 1915.
na Soči. 19. r. st.

Josef Mach, od 28. září. r. 1915, nezvestný, na front. ruské
Antonín Dvorný, od září. r. 1914, v zajetí v Itálii,
Italsko, kde zemřel.

Václav Čábelka, od 15. května r. 1915, v zajetí Rusko.
v Tashentu

Karel Výborný, zemřel v Kijevské gubernii r. 1919.
správu jeho úmrtí přinesli jeho soudruzi, kteří oním
dělali v zajetí, a kteří se sami navrátili za naši samost.

[Karel Výborný] stár 21. r. zedník v č. 29. Otec jeho býval
obecním strážníkem a listonošem 7. r. 1916.]

Rok 1919.

Oheň.

Dne 10. ledna, v 9. hod. večer vypukl oheň v uzavřené
č. 19, který strávil obyčejné stavení a dál se nerozšířil.

Obeční
volby do
nástupitelstva.

První volby do obecního nástupitelstva, za
naši samostatnosti, konané v neděli dne 16.
května, v místnostech obecní školy, za
všeobecného, přímého, rovného, tajného práva
hlasovacího a to muži i ženy, kteří ukončili
21. rok věku svého.

[V den voleb nesměli být prováděni, národně ^(alešopich) napojeni
z účastníků stran obouřely.

Strana soc. demokratická (děl.) hlasů 184,
z čehož připadlo straně této 8, mandátů,
strana rolnická (agrarní) h. 164, mandátů 7.

Za výbory zvoleni jsou:

František Rak, mistr pekařský

Karel Maxmír, domkář

Václav Uher, krejčí, (grunty)

Josef Slavík, krejčí

Václav Koubský, dělník.

Josef Mach, domkář (byvalý horník).

Čeněk Šátek, dělník.

Josef Mareš, dělník.

Čeněk Brych, mistr kolářský.

František Mareš, domkář.

Josef Zeman, vstár na řís silnici.

Josef Pilný, rolník, (grunt).

Alvís Poppišil, rolník. "

František Ryšánek, rolník, "

Antonín Vlastník, rolník.

Zastarostu obce zvolen jedno-myšlně pan
František Rak, mistr pekářský na domku č. 27.
úřad převzal v dobách poválečných. tedy
těžkých. Zastával svůj úřad svědomitě
ku spokojenosti občanstva.

Honorář činil ročně 400 Kč, jeho píšár 200 Kč.

(poznámka)

Provedlivého rozšíření občanských práv dostalo
se obecnému lidu od úřadů politických výsad,
jen pod tlakem světových událostí.

Válka a její následky.

V měsíci září, t. r. na říské silnici směrem ke
Kolínu, proti rouské obci nalezen lidmi v čas-
ných hořících raních, zavražděný muž. Případ
byl oznámen četníctvu a ale vyšetření byl tento
úkladně zavražděn a plověn. Zavražděný
byl asi 30 r. starý nealobého zenař, příslušník obce
Rašovice u Uhlíř. Janovic, mrtvolu jeho, po pitvě
v márnici Grunteské, si odvezli jeho rodice.

Tráva
na říské silnici

Toto iasu byl náhodou v Praze nadřevr potulný
říkan a dle věci u něho nalezených poaxečly zvrátočy.

Lima

Letošní zima si púspíšila; ku konci měsíce
Řyna, napadlo tolik sněhu, tak že všekrá poa.
rimni polní práce rázem ustala, poa sněhem
růstala ještě neoklivená řeka a její oklivení potr.
vala až do jara, která se pak vozila do Kolína k
súšarny na síkorku.
Sněh který poal ještě na zelený list, se mnoho
otromu polámalo.

Slintavka
kulhavka

Rok 1920

První počátky této byly hlášený ze Slovenska v.m.
Únoru, a odtud se porvolna šířila dál. Do obce
našší přišla počátkem léta a šířila se púso všelky
okráni opatření se jedni usvollosti ke druhé;
týžnáenou byla svoji prudkosti, takže všekrá
prostřechy proti ní selhaly. V hrátkem, čas poalehlo
ji 14 kusů kovercho dobytka a 12 koz. Vě velké většíně
poalehly kusy chybne, usetřeno se této náhary ru-
staly jenom 3 kusy a několik koz. Trvání její v
našší potrvalo 3 měsíce.

Sázení Lipy
Svobody.

Př. rozestí silnice ke gruntu a Dolanum na
spodním okraji návse, byla v náli 10 Brěna
t.r. olavnostním způsobem na účásti všeho
občanstva vopřena. Lipa Svobody sázení
jeji provedly okolní sítky.

Obecní knihovna (odkaz roč. Novákovy z. r. 1904, v pamětech na str. 19.) umístěna v soukromé evang. škole a co školní používána až do roku 1920, kdy byla veřejně otevřena. Spolek dělníků soc. dem. daroval svoji obkromnou knihovnu; umístěnou v hostině n. Dobrášči č. 23.; ve prospěch obecní knihovny. Knihovna účtala 3 svazků. Na rozkvět přispívala obec roční částkou 600 Kč.

Obecní
knihovna.

Rok 1921.

Tímto rokem byla dokončena stavba silnice, vedoucí z naší obce přes gruntu na hranici katas. Skutné Hory, která byla již v roce 1914, naposata a válkou její dokončení přerušeno.

Stavba
silnice.

Váledkem válkou změnivších se poměrů, byl tohro roku zastaveno vyučování na někde soukromé škole evangelické, na které co první učitel působil, ro 38. r. n. F. Hořák, co někde ročák; svoji školu miboval a záci naň vždy z vačností vzpomínali. Po válce na odporu, vyotřídaly ještě tři učitelé. Celkem bylo na ni vyučováno 58 roků.

Vyučování
na souv. škole
evang. zastaveno.

Škola zřena tím způsobem že, někde domku^{č. 47.} 1867, o pozemky ro 2000 zł, a hážten pro nepřístupnost se na školu nehodil, vyotavěna škola na pozemku, církevním bláží chrámu^{č. 47.} dne, již čemž od prodaného domku při ní pole ve výměři 6 m² jest ponecháno. Škola tato byvši otevřena 25 října 1863, dostala n. 1876 mávo. veřejnosti.

1922.

Zvonice a
její zboření.

Ku památce osadníků padlých v obci
a vsady Grunty, kteří padli neb zemřeli
ve světové válce byl postaven nízký pomník.
Tam kde dříve stávala kaplička, (zvonice)
postavena v Řevněm někdyžem učitelem moravcem
E. B. zvonice byla původně 20 m vysoká, se svícenou
věžičkou, ve které se pomínalo polodni. a nebe, když umřel
některý člen církevního kat. tak mu osvědkali umírání.
Ve válce byl sejmut zvoněk k účelům válečným a
jiným nahrazen nebyl, v zvonici se nikdy
nestaral, její věžička hrozila sesutím, proto
uneseno obecním zastupitelstvem tuto zbořiti
a na její místo postavit pomník padlým
a zemřelým. a kamenní nábytky upotřebiti k
urovnání okolí pomníku.

Odkalení
pomníku.

Dne 10. září byl slavnostně odkalen pomník
padlým a zemřelým ve světové válce. [v jeho
zakládacím kameni je vložen pouzdro s praporečkou
lištinou se jmény padlých a zemřelých ve světové válce.
A všech veřejných činitelů toho času.]

Za účasti všech občanů a školních dětí.

Pomník sám osvědomil se při obci, a za zprávu
pionů "Náš domov můj", "Nad tatrou se blýská",
slavnost dokončena. Zhotovení pomníku provedl
p. Senger. z Uhřetěch Janovic za
5.000 Kč. až na místo svého určení.

Potřebný peněz na pomník a úpravu jeho okolí byl
z dobrovolných darů, veřejnou sbírkou a ze
slavnosti. Celkem bylo vydáno 7.000 Kč: za
pomník a úpravu jeho okolí.

1921

Při sčítání lidu v Č. S. R. bylo napočteno
v obci na jejím celkem 539 obyvatel z čehož je
259 mužů a 280 žen; na vsadu Dvorní 128 ob.
z nich 66 mužů a 62 žen celkem 667 ob.
z čehož 325 mužů a 342 žen.

Vše vyznání 346 římských katolíků

" 293 československé evangelické

" 16 československé

12 bez vyznání

celkem 667 z nich 7 ngramotných

Sčítání lidu
v Č. S. R.

Rok 1921-2.

Leto které nasahovalo hluboko do roviny
Evropské mělo toto roku v našem kraji
svoji vřelost. Sena se sklízela málo, otavy
málo, křepa a brambory daly rovněž menší sklizeň.
Zato však obilí vynahrádilo svoji jízdu vše,
co do výšky a množství, namlátilo se mnohem více.

Cena obilí toho roku:

1 q pšenice 400-450 Kč.

" ječmen 300 - - -

" žito 300 - - -

Křepa 1 q. 28 Kč - 1 q bramborů (1 q) 100 Kč.

Leto.

Podzim byl suchý, setí ozimů dalo se do suché
půdy takřka mnohem nemohlo, sklízet; hospodáři
hledali s obavou příchodu roku suchého, žitma
suchá, bez sněhu, a tuhé mrazy, v měsíci
říjnu přišla velká sněhová náplava, která
přinesla dosti vláhy na hluboko vyprahlé pole.

Bouře a
konce sucha.

2. dne 3. dubna v neděli o 2. hodin. več. zesla o nade-
brájem našim prudká bouře provázená krupobitím
trhla v 1/2 hod. valily se spřesky vody ze svahů d
Hvozd a pustili šeroti naote pole a její povrch
zanášel do nížin. Po ráplavě této panuji ro cely
květen, velká vlna, do řep daly se housenky, obilí
řiake, píe řádná, vyhlídky smutné, až 13. července
se dostavil, dlouho očekávaný morný dšt, který
potrval celý den a celou noc a tím nastává konec
sucha.

Rok 1922.

Položeni 2
kamene lávky,
při příkop (v rábníce)
u Poroutky a Kyseli.

Toto roku byly položeny 2 kamene lávky přes
hláňi příkop. u „Poroutky a na Kyseli“, které byly
zakoupeny v ceně 300 Kč. z domu p. Nováka
ze Lučjora u Uhřetěch Janovic, doroz
obstaral p. K. Vinouška v ceně dorozních 300 Kč.

Občeni domek.

Opava občeniho domku jinak (Pastouška)
praní, nákladem 3000 Kč málímí eni.

R. 1923.

Zemkové
reformy.

Na náklade zemkové reformy bylo přicleno
pro uchazeče rozejši obce, 55. máie pudy, ode avora
Hlšov přináležímu panosti „Nové Dvory“ v
místech pod názvem „A Lomibalei“.
Várok na vůděl pudy měli; legionáři, váleční
invalidi, živnostníci, malířemiděle, kteří měli
svi vlastní hospodářské budovy a mán než 20 máie
vlastních pozemků. Přiděl prováděl pozemkový
komisari se sídlem v Čáslavi, vyvolaný k účelu tomu
zemkovým příděm v Praze. Přiděl všech obci
hraničících s kat. Hlšovským, dāl se prostřednictvím

obecní úřadu, k čemuž vyvolali zástupy všech zájemníků ku poradě, svolaným přídelovým Komisařem do obce Hlávova.

Ceny přidělení půdy stanoveny dle její jakosti:

1	ka	dobré	půdy	stál	7500.	Kč
7	"	II	trůdy	"	7200.	"
1	"	III	"	"	6800.	"
1	"	IV	"	"	6500.	"
1	"	V	"	"	6000.	"
1	"	VI	"	"	5000.	"

Z naší bylo na 40. přihlášek z nich jenom 15. měl nárok a nikdo o ještě toho řekl, takže jich zůstalo celkem deset.

č. 57.	J. Čejka	3.	můry
č. 16.	Karel Mareš	3 1/2.	můry
č. 7.	Mois Zemán	8.	"
" 91.	Jr Mareš	5 1/2.	"
" 92.	Jr Mareš	4.	"
" 89.	Jr Suchomel	5.	"
" 36.	J. Laš	10.	"
grunta	" Prout	8.	"
č. 73.	Vlastník	8.	"

Na pozemku p. Mášina (nejvyššího držitele arora "Skalky" na obci kovárnou při okresní silnici byly postaveny v roce 1922-3 - obytné domky.

Antonín Mareš č. 92. truhlář

Josef Slavík č. 93. krejčí

Pavel Pavelka č. 94. truhlář

Frant. Fiala č. 95. obuvník

Jar Tristof č. 96. remíseř.

Stavba
domků.

Stavba domku tiež konala sa za veľmi nepriaznivých aob nováčikov, kým stavebníci potrebný materiál (cihly) sami pracovali a na mieste samé vyťažili.
(Pomník.) Býval pred dokončením stavb samých, vetať tetky nepohodly, z čoho na krátko novštal název „Na rafandě“.

Pamätka M.
Jana Husa k
6. červnu. r. 1415.

V predvečer pamätky, mučedníckej smrti upoklíni Mistra Jana Husa, byla najdi' obci za účasťi vŕcho občanstva a školní mládež, požádána slavnost na vyšínach pod nároem „Na hruškách“, kde promluvil p. J. Páček t.č. starosta a Evang. farár p. Cipal, načež po skončení píe, za zpívou „Hranice vzplála“, napálena trýana; tím slavnost skončena; průvod se odebral „k promiku nadlým, kde zapěl: „Kde domov můj, se „Kad. tateu se blyká;“ kde rozěšl se do svých domovů.

Obecní volby.

Dne 16. říj., t.č. v neděli konané volby obecního zastupitelstva, které se zúčastnila strana (social. dem.) dělnická, která obdržela 183 hlasů, 8 mandátů.
strana rolníků (agrární) 165 hlasů 7 mandátů.

Po předsevzati volbě starosty, zvolen opět za str. soc. dem. p. J. Páček mistru rekárský, č. 48.

Volbu svoji přijímá, s pramínkou, že bude přiznana obecní úřadovna, kterou až do té doby obec naše postrádala. Za účelem tím byl koupen domek č. 42. od p. Malého, potomka dřívějšího držitele usedlosti a hostince č. 23, v ceně 4.000 Kč. (leťopisť na usedlosti a hostinci r. 1882.) Domek č. 42. býval v výměnek někdyjšího přáka p. Malého.) (a ale nametníků jianou vyložil.)

Domek byl opraven, opatřen potřebným nábytkem obrazy, a oče; prvním oborem, prezident J. g. Masaryk,

Koupení domku na
obecní úřadovnu.

z lidovím názvu „tatiček Masaryk“, druhým učitel národa
jez. etno. Homěšky a mimo toho jiné nástině věci.

Thupi a užívání obecní úřadový provedl vlastní náč. p. J. Rak.
t.č. starosta.

Dne 18. Listopadu odjela do Ameriky Růžena Pinková, Ojeda na Ocean.
ovobození, která se do svého odjezdu vedla malý hospodářství
na domku č. 28. po smrti svého rodiče (otec byl laickým
na dolech Hutěnských)

28. Listopadu, t.č. odjel již po druhé, na Ocean, Waelan Za Ocean.
Pavelka, se svou a jasným dítětem. Byl nejšší rodák,
vyučen řemeslu obuvnickému ve Vídni; odjel do Ameriky,
kde setrval až do skončení světové války a v. r. 1919, vrátil
se do své vlasti a zde sobě domek č. 81. nakoupil, který
po 3. letech krátce před svým odjezdem prodal.

(Poznámka) Výtěhovalecťi až do světové války byli nejšší
obvi četní, největší počet byl z rodin dělnických, i ti
kteří přišli o svůj majetek z jakýchkoli kolís přičem, soubýtkem
svého majetku odjeli a více se nenávratili.

č. 3. z. Harlin. č. 16. J. Chobot. a mnoho jiných, málo
bylo těch kteří se opět navrátili a zde trvale zůstali.

Po světové válce byl stanoven počet; kteří, se mohou výtěhovat
15.000. a z. Česk. J. R. do Spojených Států. St. počet ten
snížěn. Spojenými Státy Severoamerickým na ne celí 3.000.
osob. Výtěhovalecťi odjeli na Ocean neb do sousedních zemí
bylo po válce světové nemožným, což mělo neblahý vliv
na hospodářské poměry dělnické.

Domek č. 81

Domek č. 81. postaven p. Janem Slavikem nejšším rodákem
v letech osmdesátých (19. stol) na připojení nejšších rolníků;
bez toho svého oddělení domku řešil, který jedné nozi,

ze sebe všechno stíhal a celí kamna po kuse ohněm
vylázel, ráno byl za obědů sváčen a odvezen do ústavu
choromyslných, kde brzy zemřel. po něm zůstala vdova
bezdětná, doživši osmdesátilet věku svér.

Rok 1924.

Dne 6. ledna, byla konána první schůze občanského
nástupužitelstva o nové zřízení, úřadovny.

Prodej tabáku.

Dne 25. ledna, byl otevřen prodej tabáku, na domku
č. 52., provolení, toho dostalo se J. Machovi vdově
po p. Jos. Machovi, hraděm ve svět. válce. Dříve umíst.
nyně na č. 4. p. Mašička, obelhanika a smičnýho ploví.

Nová

elektrovedná síť.

Elektrické prohlášení zákonem na podnik v ob-
=vých. Všeobecně toho byly staré sítě rušeny
a staré sítě nové přimocované, tak nová přimá-
linka jde od Kolína po pomelech, Velkého kusu,
kolem naší obce směrem k Kalínu (atd.).
Vše obec připojena na tuto linku (t.j. primární)
linkou (z. sekundární) přimocovanou „na faštek“
směrem ke Kraplici, kde zřízen nový transformátor,
takže dříve je nyní nepotřebný. Kista pro
postavení sloupů byly zakoupeny. Později v obci
samé bylo vedení provedeno přímo ze stavení na stavení.

Vloupání do
kostela.

V noci ze soboty na neděli 3. září, 1922, byl
okraden náš evangel. kostel.

Teďákové vnikli na hřbitov do márnice, kde se-
brali hrobníkovu náčiní a pomocí toho vyřezali
oměti kostela, kde odevzali pokroky ze stolu páně.

Tiněto tam nebylo a zminely bore stopy. Patrně
jeany z těch kostelních plovárů toho času.

Rok 1925.

Plázeň v obci.

Toho roku vydlážděna silnice okrouh, která naši
obce, která obstarala všem potřebný dovoz, hlavně
kamene, písku a vody.

Plázeň kabel.

Téhož roku kladen telefoní kabel [Praha-Bratislava]
po státní silnici, jíž jsme kolem naší obce. Zaměstnaní
dělníci [z horavy] noclehávaly po několik nocí v
hostinci p. Dobráčovi č. 23.

Stavba nového
tanečního sálu.

Nový velký taneční sál postaven majitelem hostince
č. 23. p. Dobráčem; v místě k stávaly obytné místno-
sti. Před hostincem, na veřejném místě stávala
lédnice, kde za letního času se točilo pivo. Při
sklepi stávaly mohutné kopoly, které při opravě
hostince v dřívě provázny a lédnice majitelem
hostince navazena; čímž obec získala pěkné pro-
storosti, na kterém tábořily různé kávovní
umělec. [Loutkové divadlo, kolotoč, houpačky.]

Rok 1926.

Nové domky.

Postavení nového domku p. Jar. Pavlka, na č. 98
na pozemku zakoupeném od p. Jar. Stoupy.

Domček č. 97 postaven p. Jos. Zemánem (cvičár
na státní silnici) na nakhadi u hořejšího rybníka.
Pozemek zakoupen od p. Vyborné. Věkové majitelky
hostince a usedlosti na č. 7.

Rok 1927.

Koupě a prodej.

Číslo 42. bývalo rolnickou usedlostí a ní povstaly
čtyři obytné domky.

Doměk č. 42. byl v držení p. Černíka, kruklaře a t. č.
tř. kostelníkem při kostele sboru Evang. C.

Doměk ~~č. 42.~~ 1880. prodal a s rodinou se odstěhoval
do Ameriky.

Druhým vlastníkem domku p. Frant. Fiala, obuvník,
a poněkolička letích morního namáhání, doměk
prodal. (p. Janu Zemanovi, horníkovi) a odjel na
Oceán. Jan Zeman, za několik let zemřel. a vdova
po něm doměk prodala p. Pajerovi, kšikáři, který
se provazoval svoje místo, po smrti svoje ženy
doměk prodal p. Bohum. Lázár^{ovi} (tovární dělník.)
p. 1927. v padesáti letech má doměk patřící
vlastníka, jak dlouho bude poslednímu souzeno?

Usedlost č. 35. koupena od p. V. Kojáče, p. Václavem
Marešim který svůj doměk č. 76. prodal p. J. Vrzňovi
[remělnický dělník]

Volby do Obce.

Volby konané t. r. do obce:

Za stranu Republikánskou zvoleni:

Výborný Bohuslav rolník č. 8.

Junča Václav " č. 9.

Vokál Jaroslav " č. 45.

Palčík Josef " č. 6.

Hofman Josef " č. 3.

Kratký Václav grunťa, rolník

Mareš Václav domkář č. 35.

Za stranu dělnickou sociál. stran:

Vlach Josef horník a výslužbě č. 67.
 Slavík Josef krejčí č. 93.
 Pavelka Josef dělník tabák. továrny č. 90.
 Franz Antonín obuvník č. 41.
 Mareš Karel domkář č. 16.
 Urbánek Bedřich domkář gruntu č. 22.
 Za stranu novor. dem. pravic:
 Píkovný Adolf řidič a učitel.

Starostou obce zvolen p. Jar. Vokál, zplník č. 45.

Sbor Českobratrský - evang., oslavil t. r. 100. letou Stoletá památku
 památku založení chrámu Páně v Libině.
 Slavnosti se zúčastnily okolní sbory Českobratr-
 -ské - evang. a vzpomínalo se jakých Tureckých dobách
 založen sbor a postaven chrám.

ROK 1928.

V únoru t. r. byla započata stavba pěti rodinných Starba domků,
 domků, (na robie) na pozemku postřici k usedlosti
 č. 44. majetek rodiny Hoříšovi, která sobě najmulu
 dvůr a svoje usedlost pronajmulu dějším use-
 -dlíkům na díle v r. 1879. až do r. 1928, kdy na
 pozemkové reformy, koupil p. Hoříš, (jakoemek) na
 oměnu nbytl. statku prozatím obrobniím zemišileům
 (má 2.000 kč) prostřednictvím pozemkové jírady.

[poznámka. p. Hoříš nechal usedlost č. 44. přepstat
 na svoje děti aby mu nůstala; jak običel, rakon
 pozemk. reformy.

p. Frant. Rák t. r. starosta obce se věci ujal,
 zajel na pozemkový jírads, řádal; když p. Hoříš,
 dostal nbytkový statek, by svoje usedlost postřicil,

prozemkovému úřadu, k rozdělení drobným lidem;
což se také stalo.

Za což mu p. Hojzík, přejímám laskavě děkovat.)
Obec raději sama koupila 10. měříc pole, rhabarjeh
ke stavbě. Z toho byla přenesena třem staveb-
níkům Porem. úřadem, na náročnost p. Lénka a Výbor-
níkem po 10. auct místa pro stavbu. Ostatní stavební
místa proplávala obec.

Domky t. r. postovily:

Vacek Karel, trávni dělník, č. 99.66

Výborný Čeněk, obecní strážník a listonoš, č. 81.

Pekárek Ladislav, trávni dělník, č. 100.

Pugr. Jan, zemědělský dělník, č. 101.

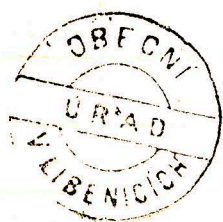
Chobot Alois, truhlář, č. 102.

Obytní stavení p. Hojzík koupil p. K. Vinduška,
rolník č. 46.

Poremky se usvolostí 44. nabýly většinou všichni
dvůry si jako stásktýři.

Sněhová záplava. Silné sněhové přehánky se dostavily a trvají
4. a 5. a dne 16-17. dubna se prudce ochladilo,
takže párem se vše proměnilo v sněhovou záplavu.

Výška napadlého, mokrého, sněhu dostoupila
15-20 cm. Tento mokrý sníh nastalým chladem,
přimral na větvičky, jím kořeni vyražených místy i
křídoucích stromů a křoví a hlavně na drátech
elektrického vedení a kde ovšem nebyla žádná síla
a přitom nastalým větrem způsobil velký škod.
Hlavně proškorená síť sekundární, joloucí od
hlavního vedení přes frátu ke kapličce. Telero-
= betonové sloupky přelámané v půlky jako virky
a ostatní vše větrem rozbíháno.

Leto t.r. bylo hrozně suché a horké ať počasím
trochu ochladil vyprahlá pole, pak bylo krásné
ať se ráno.

Luebo.

Dne 2. listopadu, konané volby do zemských
a okresních výborů a místnostních obecní školy Volby do
a následujícím výsledkům: Země a okresu.

Socialní demokracie	okres:	země:
	152	148
Strana republikánská	113	112
národní socialisté	16	17
Lidovci	20	22
komunisté	20	21
národní demokracie	9	8
římští	4	4
němci	3	—

Telefon do obce, byl nařízen v listopadu t.r.
vedením přes gruntu na Staňkovskou stanic
a to hlavní a důležitějším. V obci pamotné
pak umístěn byl, pro veřejnou službu v ř. 4. v
obchodě p. Křižíka.

Telefon do obce.

Osada gruntu navedla si elektřinu, vedením
přímým a transformátu a kapličky.

Stavba elekt.
sítě do gruntu.

Paměťhodný rok 1929.

Tento rok hned při nástupu zvětšoval svoji vládu; Sibiřské
začal huť se snít a přitom mrznout.

Sibiřské
mráz.

Na nový rok, napadlo velká vrstva sněhu a počalo normálně mrznouti; ovšem sněhu stále připadávalo a s ním i, tuhé mraky, $25^{\circ}-30^{\circ}\text{C.}$ Hukonei ležna, každý se utěšoval v nádeji na mísle jara že bude líp. Přišel jaro a s ním kvádovně připadalo spousty nového sněhu. Sněhová vrstva v našem kraji byla $\frac{1}{2}$ m. vysoká. Tím ovšem, tuhé mraky stoupaly každý den a ku konei jara vstoupily největší tuhosti, $35^{\circ} 42^{\circ}\text{C.}$ Cesty a silnice byly zarovny, musely být prokarpovány. Viskový provoz at po silnicích neb po aratách byl přemožním; počal se jevit nedostatek uhlí, nikde v skladech nebylo zásení palivo. Rybníky promrzly; voda v pumpách; ve sklivkách jedno jnovatky rozlily. Ve sklapiet pomalo mnoho zemáků, slepicin umrlo mnoho křebinků. Tepleře bylo se přerazým a mžitkovým ptactvem a polní zvíř včiv. Hrofně pomaly a ti kteří se zachránily hledaly spásu při lidských obydlích, kde na ně bylo pamatováno. (Vrabci včetně přebíheli.) Koroptve byly tak vyčlabeni že je bylo možno rukou volně chytat. Zajíci košť a kře ohlovali vše, co jim v cestě přišlo mnoho stromů křižili. Leoni ptactvo bylo viděno při obydlích. Byl už začátek března, mraky dooos nepolevily a krajina, sněhová planina a led, každý se utěšoval, že v březnu řima poleví. Teprve 10. března, polevily mraky a bylo mírnější. Tyto nastaly nové obavy před velkými povodněmi a takové spousty sněhu a hlouvně a ledu na řekách a konání všude příjavy. Při jižorapadním větru sněh se trácel všude křižili

a na 3. týdeny nebylo po něm ani památky.
Tak krutých mrazů, olli novinařských zpráv
nebylo půldruhlého století!

V polovici dubna se začínalo mířty pracovat. Jaro
bylo přínivé. vše se brzo zelenalo a práce se okázala.

Jenom ovocné stromy a keře přely, koli a černé
do výše boží života, mrazem spálil skoro vše.

Tebylo kvetoucí aleji, té krásy máje jako jiná léta!
Všichni stromovádi, proděl stuch, přikopu a silnie, ty
co růstaly, rodo, se, ne růstaly; poražíi odumíraly.
Mnoho sadů, školek ovocných, bylo zničeno. Prarova' rna
nejvíce ^{rostla} stromovádi v místech, níže položených. Mění však
ve vyších poločkách a místech zcháňených.

Dle zprávy mělo být na 9. milionů, zničeno v naší.

C.Š.R. Co, nejvíce přitom, že nebylo, čím stromy
~~stromy~~ a sady zničení obnovit. To co bylo nabízeno
bylo drahé a nejisté.

Poté krutí zimě, dostavilo se sucha a parna
nesnesitelná, lékalo se toužebně na déšť!

Který se nám dostavil a to, dne:

4. července,

V ráno bylo dusno a parno nesnesitelné.

U večeru asi k 8. hod. vystoupily silné mraky od
St. Prokopce! [St. Prokop. je poutním městem v místěku
Prarově, kámen na ruce jeho jména. Starí pamětníci, říkali, že
boudě, přelázející od té strany nevěsti nic dobrého, což se
hozně potvrdilo!] = které nevěstily nic dobrého a k tomu
várem se stihla hozná větrná smršť, která přeláala
ještě hoznější mraky a nyní vše rozechalo!

Zatímco se, vítr a kroupy obitily vše so jím v cestě stály
takovou prudkostí, že neobstálo úplně nesnesitelné
proužení nákladu!

Bouře a
kroupy.

Blask a hrom burácl, nastal jako v pouštní den!
Celých 15. minut, spouští trvala a potom se vše utišilo.
Nohl pak každý aspoň částečně vyhlídnouti neb natím
nastala tma.

Druhý den, již časně rána lidé prohlíželi svoji úrodu.
Odivem slyšet nárek „Kamé poříct...!!“
Bylo to opravdu hrůzní divadlo, spoušť ^{ste} není
pamětníka.

Nevíce byla poškozena ^{pozemky} třiceti okolo vsady Gruntz,
a celý kraj směřem k Láruvě.

Dále přes Hlízov a nacházela se sebou prustošný
kraj. Obilí přetlučeno jako řeranka, brambory a řepa
roubí patýla a hlavní mládež stramori kteří trpěli
a se nacházelo od římy bylo jako sloupání.

Na mnoha místech pole rozryta a rozplavena.

Od Libenice směřem ke K. Kolínu a brkám kroupy rübe
nepadaly.

Jak vše sešlo počalo si okřít se se dalo, přetlučena
slama se ochrabořala a rozrála, mnozí vše rozvaly-
a šely se smičky. Brambory a řepu znovu ohrabovaly.
Komise zjišťovaly škodu pokřomou způsobení a
každý se měl přihlásit o podporu na saabu.

Podpory se dostaly od Zemědělské rady, Hospodářské
školovna v Kolíně přispěla 15. tisíc; tolik tisíců!

Pro první dvě podpory mohli si ti který byla propora
přiručena, vybrat různé hosp. zboží v hospodářském
okruhu v Kolíně.

Památka
K. J. Husa.

Předvečer mučednické smrti K. J. Husa, upřádan
přívod k hranici nad „Hřbiškama“, ovšem na poměry
mimořádně smutných tentokrát.

Letošním rokem koupena byla nová motorová
stříkačka v ceně 30.000 Kč. a na svátek Sv. Václava
slavnostně odevzdána svému účelu.

Nová obecni
stříkačka.

Ku konci léta nastalo opět velké sucho které trvalo
přes celý podzim. Brambory se vysrávaly hodně
alouho. Tak potlučení obrázily, bylo jich dost ale
drobné, málo vyžilé. Rovněž řepa byla menší.
Ješetím byla potír pro sucho. Ke všemu se silně
rozmožily myši a na dělaly na openi mnoho škody, které
teprve po listopadových deštích se vzpomínalo.

Sucho.

Myši.

Podzim, t. j. byl neobyčejně krásný Lidé ještě slyšeli
a vše usotlo; tak krásné počasí patřelo do jara.

Sluný podzim.

Dne 27. října tr. konány volby do sněmovny a senátu.

Volby do sněmovny
a senátu.

Bylo tentokrát rovněž před volbami. Schůze na
schůzi, letáky všeho možného a plakátového znění
různých politických stran. Na autech nalepeny
různé volební plakáty. (Liga proti válečným kanon.
listinám, jinak ^{je} Sejdeme zvaná)

Vše volby všichni nabavy a výjez. lihovin zakázán.
Volby konání s místnostech obecní školy, a mly
tento výsledek:

sněmovna: senát:

Speciální demokrati	178	142
Republikánská strana	123	100
Komunisti	36	33
Národní socialisti	17	15
Lidovci	24	20
Zemědělníci	-	-
Liga proti váleč. kanon. listinám	3	7
strany německé	-	-

Starba domku.

Toto roku postaveny domky a nová kovárna na
přesahat' obcí rakoupiňsk. při pout. uvalost' j. Mořici.
4. června 1861, r. 103.

Chobot Jaroslav, overkar i. 106.

Diagonal Factor, korär ~~c. 102.~~ 105

Νοτοί Ροταίνα.

Na prvním obecní kovárně, vyjma konkurs a z
předložení nájemníku, byla kovárna pronajmuta p.
"Šo. Štouprovi, mistr. kov. v Červených Pečkách
[pozn. Otec p. Štouproy, dlouhí léta, byl na obecní kovárně
a po něm jako syn Štof. t.č. přijmutý. Kovář.]
Velikou nebyla znovu pronajata dosavadnímu nájemci
p. Václ. Drahozebovi, z důvodu těch protahů sobě
domek a dílnu kovárskou, při silnici u "Kapličky".
Tím vznikla druhá kovárna v obci.

Rok 1930.

Uirna' rima.

Byly obavy a krutí zimy, která se v novinách
přislovovala. Zima^{nak} byla mírná a suchá.

Pohřeb rus.
 legionáře.
 písků ovl.
 Zborova.

Dne 28. ledna p. r. o 2. hod. odpolední konán pohřeb
ruského legionáře p. Františka Slavíka n. narození c. 20.
o vojenských potahách a službou na velké úctě
občanstva.

[p. Frant., Slavík nar. r. 1890. v č. 90. nyní v. varšavěstvi.
svojí vojenskou povinnost odložil u pluku. 36.

Prin Loai va Zborova.

nektou' z novich rus. legionaru se zuzastnili.)

Boju u Zborova. Por namenačina to žiřiti

Když se soumrak sklání, nad zbrovskou
plání, sluneční kory zlaté svět, krásu Bílé
nady ze tmy světí vady které stírá mrtvý klid

I Mrs d Jirasek, Prague

Tíchlí pubnosti kory přijde čas a zemi, líbá bílé lůny jas
 českým kořum k spánku na nerutích vánku zřívá smutný hlas
 [Hoši od zborova klidně v zemi spíte vy se nikdy více domů nevrátíte,
 vy se nevrátíte nikdy více spátky, nikdy nevrátíte svou zem.]
 Mužně jste bili, mužně vykoupili vlasti svoji svobodu.
 Máte věčně říti, příkladem vřady vřady byti věčnu věčnu nárogu.
 Tlačí kardinál a Vašíek šetrnět, iac dovede z vlasti hrací umírat.
 Vašíekovi rudi národ vřadyky buode hrací vzpomínat. [Hoši:
 Dne 7. března konala se oblava 80ti letých narozenin
 našeho Pana Prezidenta T. G. Masaryka. v 8. hod.
 večerní v sále p. Mikšovské, o přivítání se na thím.
 „Životopis p. prezidenta a jeho práce“!

Olava.

9. března, oštvová komise uspořádala divadlo ve
 prospěch obecní knihovny, kde předseda Osr. kom. knihovny.
 radyš p. učitel J. Špaček měl proslov o významu
 knihy v našem národě.

16. března divadlo na počest 80ti letých narozenin
 P. Prezidenta T. G. Masaryka, uspořádala D. T. J.
 v sále p. Dobráše.

Olava.

18. března veřena byla urna o popelém spisovatele
 mistra Aloise Jiráčka, po statní silnici, okolo
 radyši obce, v hodinách poledních, do jeho rodného
 místa, Hronova u Vážkova. Po celí cestě v Prahy
 projížděl průvod s urnou doprovázen obecností,
 které naposledy se poklonilo našemu životeli národa.

Mistr
Alois Jiráček.

Odvodnění
poremků.

Vodní dílny, Libenice, Věbořov, St. Kolín,
M. Kolín, předseda p. Václav Bažil. č. 15. Libenice.
Započalo regulaci hlavního příkopu jinak "Hřibanský
potok," prvný den 15. dubna a potom drenážování
poremků lánů po obou stranách příkopu,
od "Hřibanky" až k okraji silnice ku St. Kolínu.
Poremky lánů pod starou silnicí byly většinou ~~poremky~~
ponukány po příložení mokrý na louky. To drenážo-
vání, [které rychle postupovalo neb bylo t.č. velkou prací]
mnozí z nich byly poraněny.

Při nové příkopu byly současně postaveny dva betonové
mosty a jedna lávka. Jeden u "Fontány," lávka na
"Pecce," druhý most na "Kysle," kde má být přiručena
nová cesta do "Rybíka," čímž by se cesta na lán lánů
poremky velmi zkrátila.

Posvěcení
hřbitova.

Dne 29. května, posvěcen nově porušovaný hřbitov
československý - evangelický, na účasti okolních sborů a
místních pánů.

Sparta.

Dne 8-9. června Sportovní klub "Sparta," Libenice,
oslavil desátiletí trvání spolku, slavnostním napásem.
který se nakonec, jak obvykle, tančáčkou až do rána
a hostině p. Mikšovské.

M. J. Hus.

Osvětový sbor uspořádal opět uctění památky
M. J. Husi a jeho věr B. července. napálením hranice
nad "Hruškama," na prvním "Hranici vzplála."

Věřejné cvičení.

D. J. F. uspořádala ve dnech 24. srpna, veřejné cvičení
na součinnosti okolních jednot na poremku p. Iměch
[t.č. nájemce] na obecní kovárně.

Řezný svícen napáel původem obci k pomníku
podlým, kde byl položen včre a zapáleným,
a vstul na svícetě.

Místní svěřový sbor uspořádal na oslavu 28. října, 28. říjen.
divadelní představení "Červených provody," a prospek
obce v knižce.

Obecní přehled o pozemcích podle velikosti skupin Soupis zemědělských
převodů dle staru 27. května 1930.

Celková plocha průměrná místní obce, 577 ha. 76 a.

Počet převodů, :

do 10 arů		1
přes 10 arů	do 50 arů	27
" 50 "	" 1 ha.	17
" 1 ha	do 2 ha.	16
" 2 ha	do 5 ha	31
" 5 "	" 10 "	14
" 10 "	" 20 "	9
" 20 "	" 30 "	1
" 30 "	" 50 "	5
" 50 "	" 100 "	1
celkem		122

Přehled zvířat

Koně	49
Skot	39,9
Braň seřnový	30,9
"	

Přehled zvířat

Brav skopový	28
" kováč	129
Slépice	2 802
husy	330
kachny	242
krocani	3

Nová pošta.

Dne 1. listopadu, t.r. byla do obce přejíždějí (z Grunty) zavedena pošta z Trávníku, se státním poslem.
Až do toho času, obec přejíždějí měla svého posla. t.č.
p. Lenka Vyboreňho, který obstarával každodenní
poštu z Kolína, 7/8. Těmtěž byl i obecním strážníkem.
Změnou tou, rostával služba pouze v obci. Jeho
honorář činil 300 Kč. měsíčně, po rozpracování pošty
obdržel přídavek 50 Kč měsíčně více a 600 Kč ročně na
oblek, k tomu užíval pole na "Frátek" a dva kusky
z Grunty.

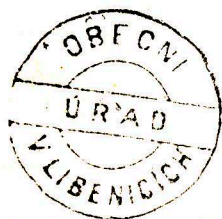
Sečítání lidu.

Sečítání lidu ze dne 2. prosince 1930,
napočteno v Libenick 547 obyvatel, z Grunty 115 ob.
Ukázka výřezů:

Libenice: 287 evangeliků - českých.
" 277 katolíků římských
" 29 " cirkoslovenské
" 26 bez výřezů.

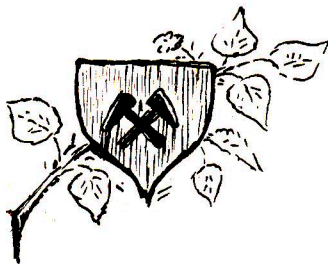
547

Grunta 28 evang. - českých.
" 85 katolíků římských.

Grunka 7 českoslovenští.
 " 7 něčko-kat.
 115

Dohromady 309 evangeliků - česk. br.
 296 římsko-katolíků.
 30 českoslovenští
 26 bez vyznání
 " něčko-katolíků
 celkem 662. —

Paměti o posledním dolování v Hoře
Kutné a dolích Kaňkovských; a jejich uzavření!
 [Podává Josef. Kach, horník ve výslužbě, narozený r. 1860.]

Až v roce 1874-75. v létě, přišla skupina lidí do Kaňku, kde rozložily tábor před nádražím; právě to byli poslaní horníci z Příbrami aby obnovili to, což před desítkami lety bylo ponecháno. Možná že tomu bylo 200-300. let. Jenom něco málo se ještě i r. 1840, pracovalo, ale to jak se říkalo byli ti páni tak zvaní kusouníci; totiž kteří měli jakýsi kutací právo, tedy těch pár horníků si vyděrovali, ovšem za malý plat. Pracovali na „Beránci“, což je štola od Kalína, pod vrchy Kaňkovské. Já jsem často když jsem tou štolou jezdil, neb jsme já měli šňury, a křemal jejich práci,

nebo bylo vidět, že nemili ~~stávkové~~ trhačí látky
jako uř mý, tedy ty jejich chodby byly místo mor
skrovné, neboť škola byla mor trvá.

Poslední letopisecet který byl ve škole vytesaný byl 1828, neboť až dosud byl konaný rok ve škole vytesaný, tedy to byl poslední jejich rok.

Tito haviči mili k tomu ještě tu výhodu, že chodili do
Kutné Hory i v okolí, nositi mrtvé k proslavenému od-
grozinka, ovšem, že za plat.

Pokud je v moji paměti byly to J. Bros, dva Bělkovi,
Jindráček, Bouček a Krájek, ty byly nozickami a
vyměnění, jiné to o ní neví.

Novopříštlé a Příbrami byly horníci jižetř jména uvádím
F. Tělnský, K. Černík, V. Šedivý, J. Kubík, J. Bartoš,
Mandík, J. Štěch, Pečíný, Mašek, Hájek Biskup,
to byli všichni jen asi tři nepravatují.

Lačínalo se na „Skalce“, totiž na Libenických pozem-
kách, pro nějakým časem každý bylo více lidí potřeba
těhlay byli přibírány najedý; nyní se v Libenici a Kanku
těh z půkole. Těhlay se pracovalo až do r. 1884, i ona
z roky dle, což se už neobělo bez politického boje. V jedr
popředí stál Duclon, těh Přibramák.

Těchto lidí byly zkracovány, neb jim nebyly přisahnuty
 stability, tihle práci měli těžší a menší plat, což vedlo
 často k nepřijemnostem, neb Příbramáci si stáli právo
 na věm a naše lidi byli odtrhováni. Duchon,
 takle vše našim lidem vykládal, že i Příbramský
 horník.

Telaz přišly trnice a to byla ještě ráňka na ně, že
když chtěl některý rodej se dostat na větku musel podmarat,
když nový přibroný, musel dát první výplatu na

pěté, na což Příbramští se vždy dostavili i s rodinami. Tedy takle vše šel Duskov, potíral, až to přišlo k soudu.

[Poznámka.] Duskov se dostal k soudu také pro vázku siceřovny, neb měl jít při věci, že se na siceřovnu

Byl volaný Stajgr, jestli ty úplatky přijímal a rajši lavíři museli jít svědčit, rovnali ty úplatky dávali. Když všichni přišlo k vyšetku, tak ti se dříve proti tomu horovali nyní, všechno popřeli a jen několik málo jich bylo vinným Duskovi; ti byly ihned propuštěni. Z Liberce to byly Stehlik, Jan Slavík a jiní; z Kanku: Lada a jiní a Duskov byli odsouzeni, Duskov řek, že obklukoval a ováděl, že i Stajgra urádel, myslím se na ora misie, aby páni mu dali snad pokyn, že to oni knesli neravili, a on ušel do Ameriky, tak se to nylépe zbarili. Těžkého Havránek přelozili pět do Příbrami, byl spojník. Tak dopadlo první probuzení v našem rajóně.

Poznamenávám řek, že na ten krátký čas i na „Škalce“, přišlo několik lidí s život. Důlní tesák Šašek, při čistění zastlky se svánil o prknen dolu a byl i knes mrtv, byl právě 6. týdnů pěnát.

Druhý F. Kukul z Oslavova se při tiskání škály rabil, třetí Jan Teverka z Dolan byl hodně zmracen a neplopuj práce. Z Fetyk z Kanku byl hodně potlučen ale vylíčil se a pracoval, potom v kovárně. Josef Bouček byl potlučen a dlouho nemohl nastoupit práci.

Tady se na „Škalce“ pracovalo až do roku 1885-6.

(Poznámka. Po uzavření dole, ^{Skalky} byly všechny stroje odvezeny a budova proměněna.

Oněkolik let později byla „Havírna“, (jak se jí lidově říkalo.) ve veřejné dražbě prodána a koupěna správou dvora „Skalky“, patřící t.č. p. M.B. Tellerovi, majiteli cukrovaru v Kutné Hoře.

Z bývalé „Havírny“, byly přičteny deputátní byty pro řím. dělníky od dvora.]

Pak se přešlo na „Boránku“, ve Malině pod vrchy Kaňkovské, kde se pracovalo až do konce.

R. 1887 se rozáčila šachta u Kutné Hory t.p.v. „Na Ptáku“, též rok na nových mlýny t.p.v. na „Kračlovské halce“.

Poslední šachta se rozáčila u haje Kaňku na kopci t.p.v. na „Košparu“, kde bylo též několik obětí, dva se utopili, náč. Dráhar a Boušek co byl též na „Skale“, potlučen, jiné menší úrazy kteří nebyli těžké.

Jistě poznamenanám, že Libenice, bývaly v mapě hornické už přede stalety, tedy i Káňkly též.

V Libenicích se i prubovalo doborat; což dokazuje stoužně na kopci (převa řís. 62.) neb při jejím stavění se přešlo na starou šachtu, která směřuje vodu, neb i Libenští Páni byli majitelé dole, a jmenovali se Smíškové.

To dokazuje jméno ulice v Kutné Hoře pod návrhem Smíškova. Totiž Libenice stávaly dříve, než K. Hora neb K. Hora nemá žádného většího řádu kory postavena neb i Kaňk byl přidělen ke K. Hoře, tedy svého vlastního jména nemá kory byla pojmenována. Toť se rozumí, že se tam na různých místech

došlovalo a než byla R. Hora, byla naa Pátek
na kopci venice zvaná „Pněvice“, která válkama
rošla. Tak uvádím jen běžné věci o dolování v
okolí. Na konci poromenávaní jmena Libenokých
horníků: Šellich, Jan Slavík, Frant. Slavík, Jo. Slavík,
E. Karcin, V. Těmec, t. Děnkava, J. Jančík,
J. Zeman, V. Poula, Jo. Mach. též i mladší kteří
byli dříve propuštěni. V. Škohan, V. Kufil,
J. Trpišovský a kteří setrvali až do konce byli:
V. Těmec, Jančík, Slavík, Zeman, Jo. Mach.

Dne 20. května, 1904, se doby uzavřely
na dobu.

Poslední půl nad Turkoňkem na „Káparu“, u
láje, po jeho uzavření, byly budovy prodány a místo
po iase ralského, jako byly a v iospickém ralském
haldu v Koňku.

Pro památku našim potomkům byly sepsány posled-
ní anovi, těch, slavných i prohnutých dob dole
Kutnohorských a školních. - Konec!

Rok 1931.

Oheň.

V neděli 4. ledna t.r. vylhl oheň v gruntu v hostinci p. Jaroslava Štokana, zničil obytné stavení, dále se nerošířil. Kohni přijeli hasiči z Libenice, kde poprvé hasili s novou motorovou stříkačkou.

Ještě téhož roku byl hostinec s novými místnostmi a sálem postaven.

Ze soboty na neděli 4. ledna nernými pachatelé sloupily faru v Gruntu.

Oheň.

Dne 9. května ve 3. hod. odpoledne vypukl oheň na domku č. 87. který vyvolal velký ohluk občanů; štěstí že panovalo bezvětří tak se se dále nerošířil.

Domek vlastnil Frant. Poula.

Dne 9. května zemřel po těžké chorobě p. **Jan Páhal**, zedýši farář při sboru církve pískobratrské evangelické. Pohřben Janu zesnulého konal, se v pátek dne 12. května, společně na velké účasti zedýšů a okolních občanů.

Rodiak byl z **Opátova** a **Překřimova**. studoval ve **Wianu** a **Basileji**. Poraději odebral se do **Ameriky** kde byl r. 1891 ordinován. farářem. V **Libenicku** stal se r. 1906 po p. **Jurenovi**. Prožil zde tedy 25. let.

Úmrtí.

Pohřben byl na nový hřbitov, který sám 29. května posvětil. r. 1930.

Zemřelý byl skromný a oblíben.

Ve svých kázáních rozrůžoval troji druh lidí; panující; kořistníci; slovníci.

Tě paměť všem buď připsána jeho slova, které pronesl nad hrobem svého obce:

— . —
„Ty zde budeš klidně ležet,
Tvůj hrob travou zaroste;
mnozí větrové přejdou a
nikdo Tě nezapomene;
Tos dobře v životě udělal
bude Tě pomníkem na věky.“

Do
Ameriky.

V červnu t. r. odjela do Ameriky P. Zironická,
(vдова) nar. r. 1846) na zápisť svých dětí tam
učených.

Voj. obchod.

Domek přel odjeden prodala, obchodníkovi
Rudolfu Koblašovi; se zbožím smíšeným, který
domak dal pro obchod upravit a jej a ne 3. října
t. r. otevřel. Tím opět jako dřív jsou v obci
obchodníci dva.

Domek nese č. 74. a patříval k usadlosti č. 38. a po
jejím zrušení část prodána a zde domek nosí č. 74
zbožím. Jeho majitel n. Fr. Šindlár má
obuvnický vobě dílnu otevřel a dělá dobré
boty které měly dobrou pověst.

Volby do obecního
zastupitelstva.

27. září kandidátní listiny:

Republikánské strany, zemědělského maloroľníckého	
a Domovní domkářů a maloroľníků: <u>zástupci</u>	5.
Občanské strany,	3.
Československé sociální dem. str. dělnické	5.
Jednotné fronty dělníků domkářů (komunisté)	
maloroľníků a malozemědělců	2.

Volby starosty.

29. října volba starosty a představenstva
starostou vobě zvolen p. Josef Hoffmann, vol. č. 3.
proti volbě podal protest strana republikánská
(rolnická) při nové volbě zvolen p. Josef Růžicka, roľník,
která se stala r. 1932, v březnu.

Dne 1. prosince byl rabit potřísným vlečnickem
nákladního auta, na Hutnohorckém předmostí v Kolíně,
Antonín Marcín, truhlářský dělník, který jel na kole
do práce namísto u šir. Vrňák, v Kolíně,
~~byl zdejší rodák~~ ^{Prostásko} majitel auta mlynář Slavary.
Byl zdejší rodák nar. 1884. majitel domku č. 92.
rozříbený byl 5. prosince odpo. na zdejší hřbitov.

Rabit
autem.

Dne 26. prosince vypukl na Škale oheň ve 4. hod. ranní
strávil střechu nad stájemi a dal se rozšířit

Oheň.

Rok 1932.

V úvodu t. r. 28. v 4. h. ráno lekla popelná stáda
v usedlosti č. 44. natíci p. Vědrovskovi.

Oheň.

V kapličce postavené dva nové domky:

Nové domky

Plužkoř, sedník č. 107.

Dvořák dělník č. 108.

Toto roku konání volby honebního výboru,
vyvolaly mnoho nesvárů, protože dosavadní
správce honitby (nijetá kolníci) nechtěli přiznat
právo veřejné dražby, nýbrž ofertama.

Tobly honebního
výboru.

Répna kampan.

Répna kampan

Ze zdejší obce vozena répa do dvou cukrovarů a sice:
Ověřky, [bývalý panský] byl zakoupen r. 1920. a přeměněn
na rolnický akciový. Ti kteří nebyli podílňiky
(rol. cuk.) dováděli répu do cukrovaru,
Hutné Hory, firmě K. B. Teller.

Réjná kampan z. 1937, byla v tomto cukrovaru poslední, Cukrovar byl prodán a zrušen; většinu stroje odvezeny. Tím město Kutná Hora a široké okolí utrpělo, citelnou ztrátu.

Zaroven zrušeny všechny filiální sklady tohoto cuk. a řepa vozena z naší obce na dráhu do Starého Kolína odtud šla do cuk. Laboký Hostelec; odtud opět rozváženy řepky pro naši obec, rovněž do Starého Kolína. Z důvodu špatného odbytu cukru bylo dle mezinárodní smluvy,ristování řepy omezeno: o 20% méně a posledních 3 let odvezení řepy.

Zaznamenané 15 února 1937

Zrušený cukrovar byl úplně do gruntu rozbouřen vše odstraněno.

Místa nově i to ke starší obytných domů.

Kok. 1933.

Dne 27. května volba faráře při sboru církve česko-bratrské evangelické, Zvolen n. Vlastimil Šipal.
Po rose pro svoji chorobu ~~pension~~ pensionován.

Volba faráře

Pohřeb.

Dne 28. května byl pohřben na česko-bratrském hřbitově p. Rudolf Bauer, lesní správce v Tokolovci u Chotibor. ^{hrobem} Voda byla nahraná na dudy (poskázal n. Domáňlika) jeho pamilovaná píseň:
" Ty zelení hájové,
bývaly jste vy moje "

Topioné č. 34. koupil od p. Vokállové (t.č. Kolín) p. Jindřich Telínek, dělník v Kolínské továrně na dřevě.

Koupě domku

(Pomáňka) č. 34. bývala so stodola; posluani její majitel p. Karol Výchovný, rolník na č. 10. dal sobě zjednat částí upravit byt; "výměník" n. 1912. po jeho smrti připadl jeho dědi provedení Vokállové.

Většině památky mušedníka Kostnického, věř. 5. června

M. J. Hus.

Rěpa	11 Kč
hořčice	130 "
ječmen	80
žito	80
ovos	70.

Ceny plovár.

Zánik živnosti.

Po světové válce bylo všude práce dost; nebyla velká potřeba různých věcí, kterých byl velkým nedostatek. Následkem toho normovala se výroba a dobrou odbytu způsobit; ne továrny rostly mírou netušnou i on trvalo, až do r. 1926.

Od té doby dává se menší poptávka a klesají ceny; jak výrobků průmyslových, tak i remičilských.

Továrny a strojní výroba se rozmohly tak, že svoji konkurenční cenou zatlačily menší dílny řemeslnické.

Z prvních řemesel, které padlo na oběť, bylo řemeslo obuvnické! (liadové řemeslo ševcovina) o které se všeobecně usuzovalo, že nepomine, kdyby jen spravoval přece se ušívá!

Řemeslo obuvnické mělo vždy všude dost nástupců, v učních, neb skoro v každé čtveřici chudší rodině dali chlapce na ševcovinu.

Porně v každé obci byla dílna obuvnická, podle velikosti obce také dví, i více. Až do konce devátého století byla živnost obuvnická dosti nastoupená. Každý vyučený hoch šel do světa na zkušenou (liadové na vandru) mnohý ošel kraj světa a třeba se více nevrátil.

Ve větších městech byl na „Vídni“, tehdejší metropoli říše „Rakousko-Uherské“, druhý menší na „Prahu“. Vídňáci se smávali našim hochům, že „Böhmiče“ Venzel nechal dříváky na „Taborstrasse“ (na silnici vedoucí ku české straně). Po roce 1930 počala živnost obuvnická zanikat a v krátkém čase zanikla vůbec!

Rozmachem strojí velkovýroby, zejména fy.
"Bata" v Zlíně na Horavě. Tato firma řídila své
 sklady a prodejny v každém městě, městečku a větších
 vesnicích; svými konkurenčními letáky a plakáty se
 plavoval celý kraj, takže ani ta správa dělníků
 neexistovala. Tak skončilo řemeslo početného řechu
 ševcovského!! [na 60. tisíc moložíř. obuvníků v Č.S.R.
 mělo zaniknout.]

Toho času nebylo sklady obuvi, dělala se tak zvanou
 rakárku. Tak se mnoho dělalo, podle toho se natahoval
 pracovní den, dlouho do noci, a neděle obyčejně do
 poleane. Zanáhodu neděle tovaryši jak se jim tenkrát
 říkalo, dělávaly modrý pondělek, z čehož vznikla přílo-
 = žná písnička:

Modrý pondělek.

Už si křesťan má neděli,
 sobotu má zase říd,
 Turek ovčím pátek celý,
 a neče nic robot.
 Kdo je ~~pro~~ proptivý švec, v světě,
 abá upřímně na celku,
 a ten slaví v zimě, v létě,
 jenom modrý pondělek.

Každý v každém věku, v každé
 níže já jsem na tom přes,
 když jinému v botě k pláči,
 odnese to jenom švec.
 Celý týden slova křivá,
 od nani i od selek,
 proto švec nic netíží,
 jenom modrý pondělek.

Celý týden u vzpánku,
 láhat staré ponděly,
 nedopřát si jídla, spánku,
 slýhat žiny ponděly.
 Platu málo, draká kůže,
 na všem škoro modělek,
 proto švec tisíc může
 pouze modrý pondělek.

Kdyby všel Kryšpín svatý,
 a stal se mně co byl ráci,
 purh, mistrovský řetěz zlatý,
 neb se konvojněm stát,
 řekl bych: O. patrono, ty
 dej jen dobrý výdělek,
 a můj život bude svatý,
 sám modrý pondělek.

Potom u nebeské brány,
 takto těbe uvítá:
 Pojď: ty švec ušmolený,
 láhat jako kopyta,
 uvidu tě v naší nebe,
 totí jistě budeš vacek,
 tady nyní čeká tě,
 věčný modrý pondělek.....

Ko k. 1934.

Památný směr suchem.

Od r. 1929. byly léta povahou suchá. Letošní zima nepřinesla dostatečné vláhy. Ozimy z minulého roku již tak dost špatně, vřali takto naabro na své, takže se skoro napočítá, naoraly a byly jařiny. (nejvíce nahynuly pšenice) Ie tyto pro velké sucha sotva vzešly a místy ani nevymetaly. K konci dubna ukhodily vedra a na to v květnu dva mrazy, 16. a 31. který způsobily škodu na remáčkách. Smutné t. z. byly i jiné, píce nádná obilí málo. Sucho potrvalo, až do konce srpna. Podzim přinesl zlepšení.

Obilí škodily suchem na 75% méně sklizen, obilí a píce. Postiženími nemě ovlivněni přišla státní peněžita pomoci na zakoupení krmiva (s jejím rozdělením mnozí nebyly spokojeni). Vojenskými poli, vládním nařizením musela být majitelům poskytnuta pliva, polovic odtahané méně sklizeně.

Trvalším suchem, spodní vody klesly, tak že mnohá studně byla bez vody (jenom obecní studně, až její voda klesla, pítvala dost vody, a 50. rokem bylo na ni ovlivněno, čím kterým se voda ve studni ztratila)

Suchem, trpěly obnovené sady zomarech 1929.

Píce a sláma se dovážela z krajů kde nebyly suchem postižení až ze Slovenska. 1 g za 33-35 Kč.

(Poznámka) Největší sucha zasáhlo, nejvíce nejvíce kraje. Na česko-moravské vysočině přes celou Polabí, až daleko na hranice našeho státu.

Sucho.

Ono 1. června - t. r. o 9. hod. dopoledne, vypukl ohně
u pekárny p. Rakha, č. 27. Při východním větru v
době velkého sucha se rychle přenesl na čp. 67.
p. Vokřála, dále na domek čp. p. Věnostky a na
čp. 28. p. Peňkova. K ohni se sjelo 8. hasičských
sborů; vody bylo málo jen trochu v dalším ry-
= bříčku. (Vypřely čtyři domky, tři byly staré pod papír
jenom čp. 28, bylo pod novější křtínou, které před 30. roky
ležlo popelem.) Všechny potřeby byly pojištěny. Ještě
toto roku všechny postaveny. č. p. 67. p. Vokřála postaveno
od rakha, který rozvaleno.

Ohně.

Domek čp. 26. po p. Přenosilovi z. 1932. byl rozdělen nový domek.
mezi jeho dvě děti, Obě poloviny byly t. r. přestavěny.
tak vzniklo nové č. 110.

Domek čp. 18. koupil od p. Zemanoví (t. r. ve Velimě), Koupě domku.
p. Šporel, řezník, který zde svoji živnost otevřel a pro
opatný pobyt toho času zanechal.
(tou dobou byly zde tři řezníci!)

Domek čp. 78. koupil od p. Jelínka, p. Treková, Koupě domku.
pokryvác.

T. r. zaveden státní monopol na výkup obilí. Obilní monopol.

M kapličky nový domek sebe vystavěl Jos. Lejka zedník. Nový domek.
nad číslem 109

Následkem sucha, horší rybník vyschnul, obec ho
dala prohloubit, a menší jeho louh, vyvěřeným ba-
= lnem zavešt.

Prohloubení lož. ryb.

Začátkem listopadu r. 1934. nastoupil na upravené místo, při oboru česko-hrabského fcein r. V. Sklíba, který tu zimou, uspořádal několik přednášek, se
ovětelnými obrázky:

Přednášky.

Dívky hvězdné oblohy,

Neměské letecké,

Japonsko,

Rusko, Sibiř, o proudu liny (roam) kterou pře-
cházel náš kraj do polárního kraje r. 1894. Jan Wěln
naměník, rodák ze Zábřeha na Moravě.

Kronika.

Vystěhovačů do Ameriky.

Kronika sepsaná za pomoci pamětníků.
Návětší hnutí vystěhovačské bylo kolem roku 1870,
a porvolna trvalo, až do světové války r. 1914. - 18.

Po válce jenom asi 2 tisíce, z celí C. S. R. bylo připuštěno do
Spojených Států severo-amerických.

Kdy a kdo se ve starších dobách vystěhoval není
známo. Sepsalni však, kteří jezdí k spásným břehům
Ameriky, jejich nové vlasti, bylo upraveno oti, čísel
odkud kdo jel, neb vlastnil.

Málo bylo těch, kteří se vrátily, někteří rapodly ni-
- kdo o nich nezvěděl.:

č. 3. Rodina Harlinova, vlastnila usedlost č. 3, kterou prodala
t. č. p. Hoffmannovi. a odjeli oni spary a dva hosi o stenn.

č. 4. Josef Markus, řezník o rodinnu.

č. 5. Miláta Nováková, vdova, majitelka statku. č. 5.

č. 7. Petr Zeman, dělník, ženu zde nechal o synove.

Josef Zeman, vyživěn brjčím.

č. 16. Josef Chobot, s celou rodinou, vlastnil usedl. č. 16.

ktou měl po svých rodičích. Irou vinou o ní přišel,

role od ní rozprodal. Stavění se radadou, koupil,

Marcin Josef, který se t. č. vrátil z Ameriky r. 1884.

Stodolu koupil. Popišil, (dříve v Dolanech, men. hosp.)

a zni domek k obyvatí dal upravit nov. čís. 83., ten

zahrátka prodal a se vystěhoval s dospělými dětmi.

č. 17. Kubiček, dělník, ženat.

č. 18. vdova Ludivková, tři dospělí syny a dcerou.

Dobias, kvačňa, s rodinou, že bylo v obci více těch jmén
těch měly jiti přídomek.

dvě dcery Dobrášovi (varšaváka), který ješ za nima.
(varšavák dostal přídomek), že rostal v domku
stojící na pozemkách tak zvaný v "Varšavě". Pro
hlídače láze u rybníka, t.č. na pole proměněn.
č.22. František Kalý, dělník, osvobozený.

Čábečku, syn ujel před vojnou.

č.24. dcera Měšťánkova, po letech se vrátila.

č.29. František Čánek, ujel před vojnou r.1867.

Jan Stehlík, se sedmi dětmi, domek č.29. Prodal
p. Karlu Výbornému, t.č. obecní strážník a listonoš.

č.32. syn Celera, osvobozený.

č.33. Josef Flamioš, kovář, osvobozený.

č.34. Jelínka, syn a dcera.

č.35. trná Rumlova, osvobozená

č.41. Josef Pykora, s rodinou, obuvník.

č.42. Karel Černík, mistr truhlářský domek č.42.

prodal Janu Štěpěkovu, dělník, a ten ho prodal.

Františku Fialkovi, obuvníkovi, který ho za čas
prodal Janu Žemanovi, kováři.

Všichni tři výše jmenovaní šli do ameriky. Jan
Štěpěček se po letech vrátil a koupil se usadlosti č.23.

chlév a kůlnu a z toho k obývací dal upravit p.č.89.

č.43. Karel Vrahovzal, osvobozený.

č.46. Čábelka, s rodinou vlastnil hosp. č.46. klerik prodal

č.49. Chobot kníže, s rodinou vlastnil domek č.49.

č.51. dcera Jana Škokana, osvobozená.

č.53. Alžběta Marcínova, dcera, Josef syn, Karel s rodinou.

č.57. Klatka s rodinou. vlastnil domek č.57.

č.58. Novotný s matkou. č.58 koupil Urbani, který
se vrátil s manželkou, jeho děti tam rostali.

č.59. tři dcery Marcínovi, a syn Josef kníže, který se.

pro letích vrátil a koupil, č. 16. jak ovesu uvedeno. r. 1884.

č. 61. František Mojžiš, vinn. zámečník, syn po rodičích kteří zemřeli na cholera r. 1866, vlastnil, č. 61. a

č. 62. Josef Dobiáš, o rosinou. vlastnil, č. 62.

č. 64. Mojžiš, rolovce s poslední dědou r. 1868. a jeho dvě dcery, byly tam předem.

č. 67. Vanešova o rosinou.

č. 75. Kmínek, řezník který vřel a ra na č. 75. zemřel asi po dvou letech vci rymosah a jel spátky, r. 1880.

č. 79. Antonín Imolík, který vřel no asi spátky.

č. 80. Václav Tavelka, o rosinou.

č. 83. dcera Jana Slabého. (pozn.) č. 83. koupily záměrně tříburzi na Pospíšila, (jak ovesu uvedeno) pro Jana Slabého, majitele usedlosti na č. 77. které bylo soudně rozděleno.

č. 90. Václav Zeman, o rosinou.

dvě bratři Polihovi. Silinkovi.

Činík Urban, bratři a sestra.

Slavíka, (kanonýra) syn a tři dcery.

Machova Marie,

Jaame Josef.

Kukalova Anna.

Chobotova Alžběta.

č. 44. Křížek, Alois o rosinou.

Křížkoví, dva synové.

Pěška Karol o rosinou.

Křížek František obuvník.

Penkavovi (horníka, tři dcery).

Oraková Jan.

Tavelkova dcera.

Zeman Karol a dvě sestry.

Mareš Lénik.

Perout Jan z Grunty

Lihák z Grunty. kterého sňovali zpět.

Rišák Engelbert. který se brzy vrátil.

40i 50. srobovnych. 24. rodim odjelo z naší
obce do Spojených Států severo-amerických. několik jich
odšlo do Widni a tam úspěšně.

Mareš Václav. rok. č. 40. odšel do Libova kde
zůstal prolamovat kámen.

Píseň vyjetčovalců:

Kámit mi ty slunko zlaté,
na poslední z vlny krok,
rozžehni v moři vlny své,
usmí se mi volný tok.

"Věrať mi, matka máti,"
požehnání své mi dej,
všichni musím s bohem dáti,
za syna mě vždycky měj."

Vydáno dne 4. března 1935.

Jan Růžička
starosta

Revidována dne 18. března 1935.

Vydáno k veřejnému
nahlédnutí od 24. března
do 12. července 1935.

Jan Růžička starosta

Karel Krýž
státní osvětlový referent.

Rok 1935.

Povaha roku suchá, úroda obilí dobrá. Od půl léta trvalé sucho až do nového podzimka, podzimní sklizeň píce, zeleniny, řepy, špatná.

Dobí události.

Dne 19. Únoru, schválil Kuchu barák čis. 25. v úterý ve 4. ráno.

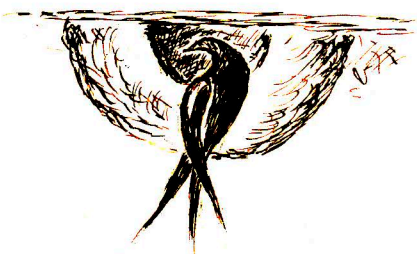
Ohně.

Dne 22. Únoru, vedlejší domek čis. 51. v 6. ráno. Spaleniště domku čis. 25. celé roborováno a znovu podle plánu postaveno. (tj. nová tabaka)

Domek čis. 51. znovu upraven, tím vnitřní kolonie domků celá úplně nově zbudovaná. 1. března, t. r. otevřel živnost lékařskou p. Jaroslav Hošek na číste 60.

Slavnost.

6. března, slavnost, 85. nar. Prezidenta Masaryka
20. března, v pondělí svatošední na české silnici motocyklistické závody v rychlosti.

10. dubna, byli viděny první vlaštovky.

Vlaštovky.

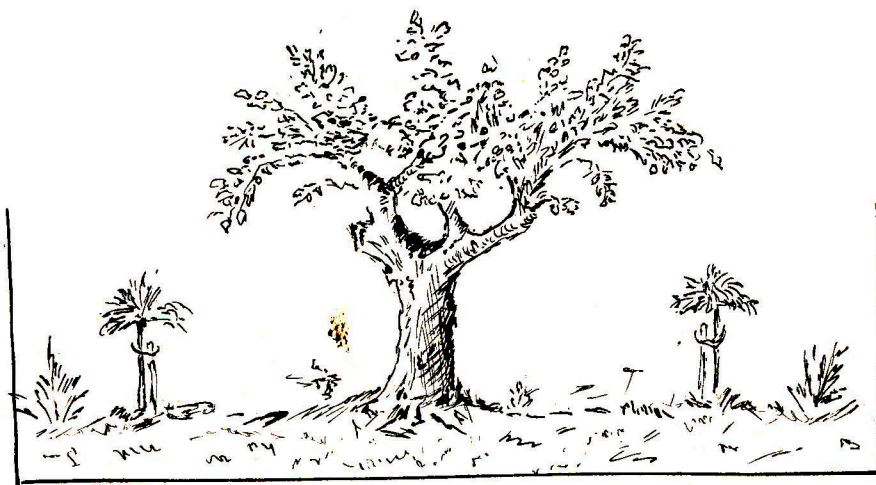
Volby do poslanecké sněmovny a senátu.

Volby.

konané v noci od 8. do 12. hodiny,
předvolební schůze měli hlavní průběh.

Kandátní listiny.Poľanecká emimona; odovdanych klasi denot;

1 Republikánske strany zemdelskeho	102	97
a malorolniskeho liad poh. ant. Trilla		
2 Československé sociálné demokraticke	121	106
strany oúlnické.		
3 Československé strany nár. socialistické	25	23
4 Komunistické strany Československe	43	40
5 Československé strany lidové	41	33
6 Německá sociálné dem. str.	—	—
dělnické Č. S. D.		
8 Německá zemdelská	—	—
9 Německá křesťanská partaj	—	—
10 Československé zimoostensko-	35	28
- obzrodnické strany stárostaronske		
11 Křesťanské sociálné Landpartaj	—	—
12 Sozialdemokratische Partei	—	—
13 Národní obec fašistická	4	1
14 Národní sjednocení lidanisko-	—	—
- nářevnické strany		
16 Národní sjednocení	22	20
řídreda Dr. Karel Křanar		

odovdanych klasi 398 348

Seupis
ovoznych stromu

Seupis owoených stromu.

Seu seupisu owoených stromu v pbr Libenice
a v sadi grunty:

1.196. jabloni	
1.583. hrušni	368 rybáři
1.884. třešni	<u>489 angreštů</u>
1.383. višni	857 celkem
1.573. švestek	
265. sliv	
56. meruňk	
4. broskví	
63. vlastních ověšů	
<u>7.307. celkem</u>	

Poznámka ku soupisu ovocných stromů.

Soupis bez udání, zda jsou nové vsazené neb starší.

Ze soupisu nebyla ani polovina stromů starších, které byly po mrazích v roce 1929; ostatní od 1. až do 3. roku. Starší stromy které byly, rok po roce usychaly.

Prvního pokrmou k obnově ovocných sadů byla škola dula.

Volby.

26. května v neděli o 8. ^h do 12. ^h

Do zemského zastupitelstva země české; a okres. zast. v Kolíně.

odevzaných hlasů.

1. Republikánské strany zemědělské a malopodnikářské	115	110
2. Československé sociálně demok. strany dělnické	111	111
3. Československé strany národně socialistické	22	23
4. Komunistické strany československé	37	35
5. Československé strany lidové	39	4
6. Německá social. dem.	—	—

Volby.

8 Německá křest. sociál.	—	—
10 C. d. b. římsko-germánsko-obchodníské strany středočeské	30	30
21 Německá.	—	—
22 Národní sjednocení.	12	13
24 Národní Obč. Národní	3	3
okruhy z hlavi.	379	329

20. Červená, ojeři Teronimoví Jednoty; ~~čl.~~
v chrámu církve Církobratrské.

Červená.

5. Červená, v předvečer upálení M. J. Husa, přívod
ke kostelu cír. Církobratrské.

Požár.

12. Požár stodoly v moškově č. 13. + 12. v noci
v gruntu, majitel, p. Skřivánek.

Krajina v Habši, dle ilustrace deníků listu z r. 1935.

4. Rýna, došly zprávy deníků listu: Válka-
Itálie a Habši! v jihu východní Afriky.

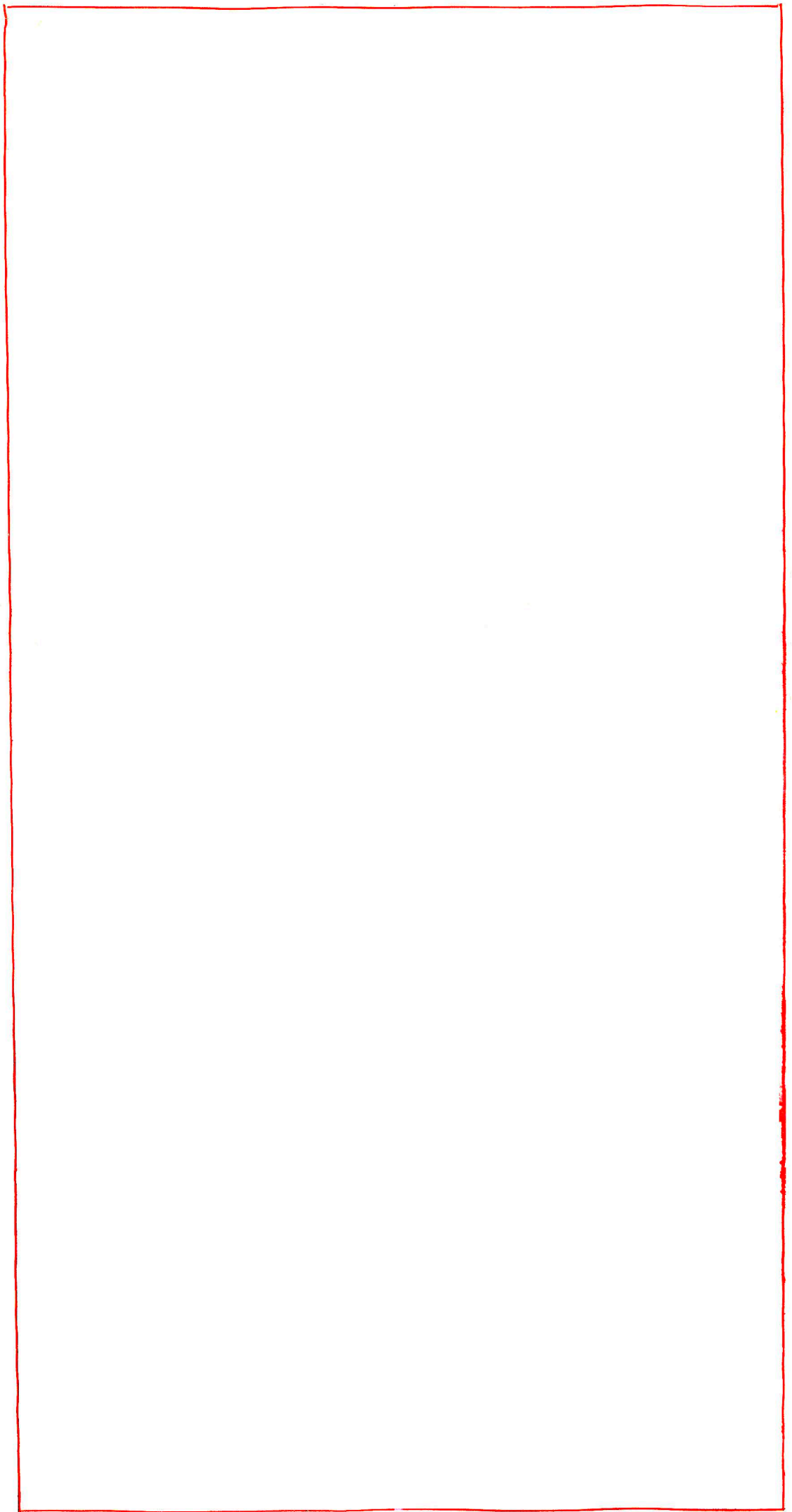
Zprávy Války a Jihovýchodní Afriky nespádají
do události nějaké obce, ale vztahem k nově
události? která namítávala všechnu denní tisk
v obarě rozvíjení její do Evropy. Z důvodů těch
namítaná do namíti obce nějaké.

Pornámka: Válka a Habši trvala se všema
jejíma křídly 7 měsíců, kdy byl odpor
(polodivokého) domorodců obyvatelstva zlomen.
(padlo 10 tisíc Itálů a 50 tisíc Habšanů.)

Válka v Habši.

Po Habši byla vyvolána obecná válka se
Španělsku; která trvá již 8 měsíců. (do namítání
těchto zpráv)

či tam skončí to bude dál?

Volba Presidente.

Vo dějin naší mladé republiky přibyla dvě významná data; 14. a 18. prosince. l. r.

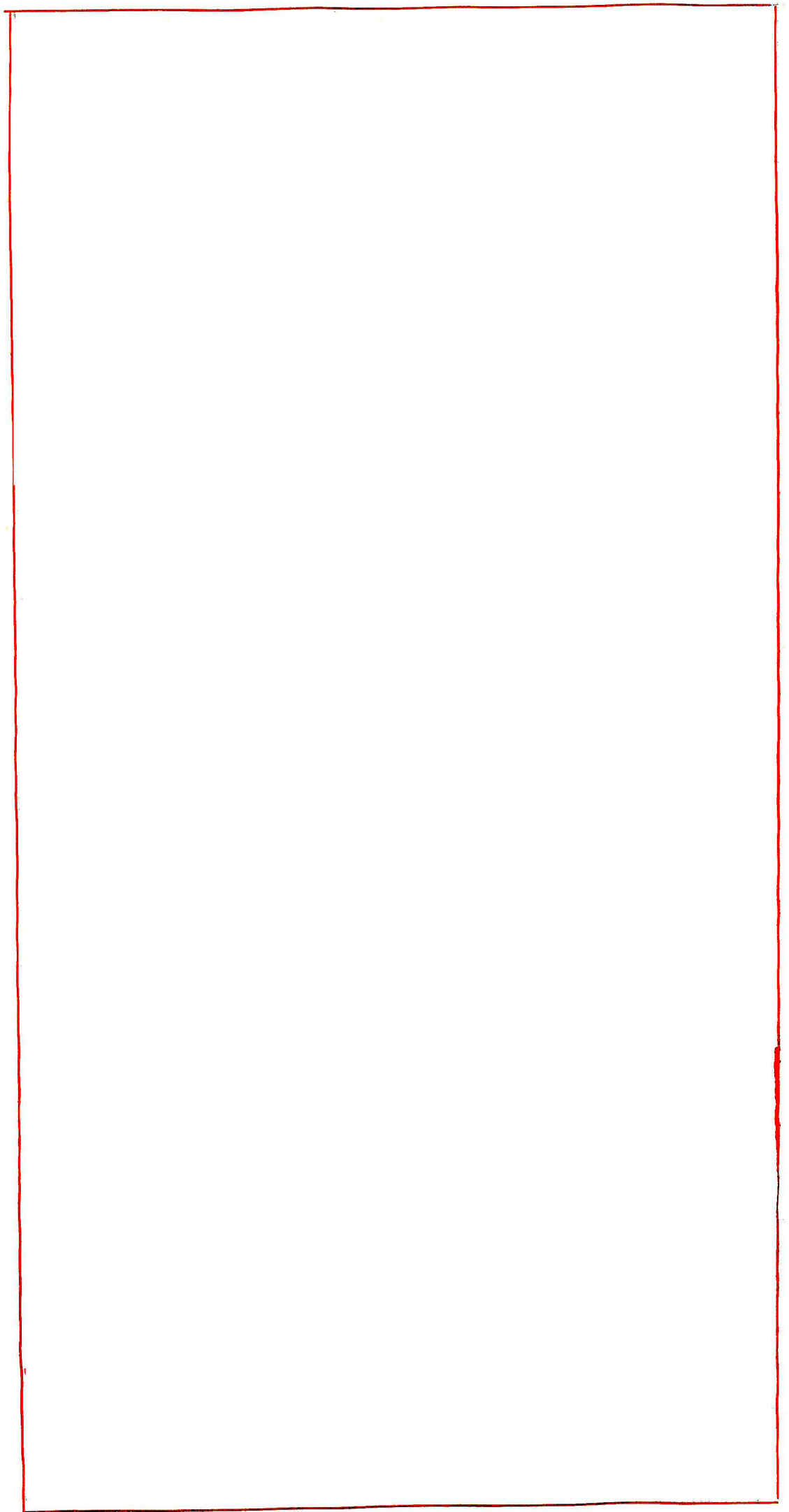
14. prosince, vdať se lajnoťně svého úřadu první prezident, oarobotitel T. G. Masaryk, s odůvodněním, na trvajícího stáří na tak těžký a odpovědný úřad prezidentůky.

18. prosince, provedlo Národní shromáždění v Historickém Vladislavském sále na Hradě Pražském, volbu nového prezidenta republiky; která podle přání odstoupivšího prezidenta a také na mostě většiny československých politických stran vyzněla pro dlouholetého ministra zahraničních věcí;

Dr. Edvard Beneš.

Volba
Presidente.

(Zpráva o volbě vypsána z deníků listů)

Rok 1936.

Rok byt dost pořídný co do věštní úrody.
Pošakem mírně jímý a suchého jara obiliny urostly,
a, ačtím průměrným počasím mnoho polehaly; ačly
menší výnos ranné a lehné slámy!

Další události. f. r.:

Pod novým roem, kráček divadelních ochotníků
uspořádal několik představení v hostině p.
Mikšorské; pak náspávalo několik balů, tím
končila rima.

Divadlo.

7. Března, oslava 86. narozenin J. G. Pšaryka.

Slavnost.

Duben: Pošakem nikodemě remaků v. r. 1935;
kdo musel kupovat káření, platil 50-60. Kč.
za jeden metrák.

Heurda
remaků.

15. dubna, přiletily první vlaštovky.

Vlaštovky.

Dozrání obytný důmů z. Kojšů, útník. r. v.

olejší rybník.

Jeho úprava a minulost.

20. dubna započata s úpravou ^{olejšího} olejšího rybníka, založen r. 1880, na prostrotrvi mezi silnicí a strukou; místo, kde byl rybník založen, bylo položen výše vodotěse, kde byla ponechána široká hráze.

Prostrotrvi kolem rybníka bylo vysazeno topoly. Od silnice opatřen ohrádkami nábradlin, břehy nebyly ničím zajištěny, které hlo-
dal hub časem.

Po čase nábradli' shnilo a novým nábradím nebylo. Protože ^{olejší} rybník měl stále zbytek vody, o nový se náhon nestaral, který se pomalu rozpadával a stala se z něj louh pro všechno; staré plechové a jiné střeby i různá drobná zcheptina se tam hromadila.

^{olejší} rybník stává se nepamatných slov, na přítoku vody do něj od Hořan, podle silnice přes náhrady; kdysi byl k tomu účelu řízen kamený žlab, (přes náhradu u č. 58.). Příklad byl stálý až do doby, kdy byl přivřen mlyn v Hořanech, stávající t.č.; o všechny vodou. (přivřen se počátek 20. století)

Tou dobou zřídlena pod Hořany nádrž k chování ryb. Kde náhonový ^{průtokový} náhon a ~~střeby~~ a břehy, rozdělily mnoho vody tím byl přítok vody nestálý.

Dolejší
rybník.

Vídolí na Hořany stavala studánka, ale pověstí měla to být odpadová štola, z které na stříbro u Štátní Hory, která odváděla vodu tehdy stáječimú mlýnu.
 Do doby r. 1929; počátek suchých let, kdy přestal přítok vody od Hořan na dobro, a ložný rybník vyschl úplně;
 tím jak o něm uvedeno, byla obec donucena k úpravě delšího louže, k zachycení zbytečné vody, které bylo u štátní obce dost.
 Rybník byl rozšířen do vodoteče; (přirodní stuka opatřena sítěm bláta) jeho hráz dílčí rybník dávno se rozpadla, prohlouben, a základy betonový teras se železným rozbídním ku straně silnice postaven.

24. Května, odhalení pamětní desky
Hořáníkovi (rodák z Turčianky; pravo. legionář)
 a Hlavce na školní budově, který zemřel
 v polní nemoci následkem zranění 26.
 dubna, 1918, u Bois d'Elangard,
 za účasti celého okolí, a loannější občanů.

Odhalení
 pamětní desky.

18. Červen, přednáška v hostině p. Mikšovské
 o ochraně civilního obyvatelstva při leteckém
 útoku.

Přednáška.

cvičení při
leteckém útoku.

Učevence; od 14. do 17. srpna, cvičení občan-
stva a jeho pohotovost při leteckém útoku.

Poznámka: Po vítězi války, byly hlasy mezi
obecným lidem, že to byla válka poselství.
Jisti nevěřeli, kosti padlých, v té kruté válce,
a v Německu znovu vojna a neklidný svět.
Z důvodu těch dělí se v Č.S.R. opatření proti
jakémkoli překvapení, a třetího, Německo!

Stuďe. za suchých let.

Následkem suchých let (počátek r. 1929.)
prohlesly spodní vody ve studních, mnohé
úplně byly suché.

Z důvodu těch bylo v některých usedlostech
započato hloubení studní, provádění strojním
vrtáním, (viz. Stinač, Libice n.č.)

První hloubení vrtáním započal p. V. Budil
č. 15, studně 9 m. hloubky, vrtání došlo 17 m.
Hloubeno byla stará studně, při dokončení pro-
hlubovacího právi se studně zcela následkem spa-
tření, ztráta.

Stuďe na
suchých let.

Lapopata nová, 9 m. jíl, 1 m pískovcový náos.
ještě vtáním prohloubena o dostatek vody.

Další čísla kterých vtěr hloubeno.

čís. 91. Marcin Jos. prohloubena, 17 m s dobrým výsledkem.

" 45. olšna Jelínková, studni úplně suchá,
15 m, studni hluboká, vtěr dáleš 15 m,
o dostatek vody.

čís. 3. p. Hoffman, stud. 15 m, vtěr 12 m.
o malým úspěchem.

čís. 23. v ložnici p. Dobioše; čističní studni
v které bylo spousta jímání střípu asi
z dob formanských, a vtáním do-
-leho dostatek vody.

čís. p. Vlastníka, studni suchá po postavení
vtěrácího stroje, byla studna řádně vje-
-stěna, při rozlednění vještění se bahna
kamen vyrazil, tak o další hloubení
upuštěno.

Na roháč hloubení křižla obecní studni; (stara-
jší na okraji náosce proti čís. 25.) která dávala
se všech studni více vody; při poklesu spodní
vod, její klesla; tím se muselo při čerpání
cíkat, vtěr asi 12 m, tvitok vody zlepšil.

čís. 5. p. Urbánka, vtěno několik metrů; po
stoupnutí vody, bylo o hlubšího vrtu upuš-
-tění; asi na půl roce kamen opad, tak, že
studni je na nejhlubších v obci, nedala ani
pro loopplování potřebné vody.

Poznámka ke studením:

Na jaký spodek se šlo při vrtacích pracích: nesteranná vrtava blížila pískovce, po něm v vsích studních několika metrová vrtava čirého pískovce, při vybírání jímů mostovky nejspodnější vrtava tvořila červený pískovec.

T.č. bylo v nových domkách u kapličky hloubeno několik studní.

Ze starých Libovic:

Do roku 1881, stával pod okresní silnicí (občanská obec), kamenný klenutý most, a vedle dva mohutné stíhlé topoly. Po velké povodni z toho roku, byl zbourán a nahrazen vrtěm, neb bylo shledáno, že voda neměla dostatek ocpadu, čím byvály kolem vodotěs domky a usedlosti hození vodou natopené.

Odevrođano lita Poine, 1937,
v misli inoru.

Marcin Joep domkär, eis 91.

V zájise je chyba nejednotlivě
se o domku 42, ale o
domku 24, který skutečně
stoupat jako pítadom

42 (Kazav)

77 } Pak
76 } moze.
78 } tuk.
(lib)

zápis na prv 44.

Koupi domku na
přím! pítadom

